

VIENYBĖ LIEUVNIKU

„Vienybė Lietuvniku“
Išleina kas trečiadienį
Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams;
Suvienytose Valstijose ir
Kanadoje \$2.00.
Europoje ir kitur \$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujo Meto.
Apgarsinimų prekių klausikite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 25.

Metai XXIV.

Atgal ir vel pirmyn.

Trijus mūsų pačios pažangios organizacijos: Susivienijimas Lietuvių Amerikoje, Tėvynės Mylėtojų Draugystė ir Lietuvių Socijalistų Sąjunga šiemet rado reikalingu suankstyti patį didžių demokratijos principą: pirmoji ir antroji, išbandę visuotinajį balsavimą (referendumą), visai ji atmetė, o trečioji savo suvažiavime sulaužė rinkimų tvarą, dėlei stokos kandidatų. Tas iš pirmo žvilgsnio išrodyg žengimui atgal. Daugelis taip ir mano. Pasirodžius „Vienybėje Liet.“ straipsneiliui p. Balevičius (18 ir 19 NN) vienas iš socijalistų sąjungos veikėjų rašo redakcijon gana karčiai išmetinėjantį laišką. Kam, esą, talpinate tokius raštus, kurie veda mūsų visuomenę atgaleiviškai taku. Kiti apie tą kalbėjė LSS. susivaziavime ir dabar girdėti tebekalba susirinkimuose. Kiti kalba visai priešin gai. Jie džiaugiasi panaikinimu visuotinio referendumo, nes pasuktiniais metais pasirodė, kad jo lietuvių nesuprantą, kad trečia dalis organizacijos na rių tebalsuoja ir kad apskruš politikieriai referendumą išnaudoja tik sau vieteles įgyti.

Abiejose pusėse yra teisybės ir abiejose kaži-ko tai stoka. Nei džiaugties nei nuliusti nerāčia ko. Jeigu mūsų socijalistai ir tautiečiai turėtų išsi dirbę rimtas pažiuras į pasaulį, tai mažiau vaidytusi už tai, ką dirba. Nes ką sykį priimam ir nepasekmungai išbandom, tai dar nereiškia, kad tai yra negera. Gali-but mēs šiandien nemokėjom to atsakančiai prisiskiepyt. Gal tą patį rytoj ar užporyt imsimė ir padarysime. Negalime mēs patys peikti vieni kitų, kad nenusise kė visuotinį balsavimą išbandymas. Kaltinkime patįs savę, kad mažai tą da tesuprante. Reikia pamesti vaidyties, o ruoštis prie tolesnio savęs lavinimo. Jeigu tik trečia dalis mūsų organizacijų narių tebalsuoja, eikime da prie kitų dviejų trečių ir aiškininkime jems. Pasirodė nežinė, darykim, kad žinotų. Nei p. Balevičius kelio neužstos, kada mūsų tautiečių didesnė da bus apsišvietusi tame klausime, nei gi socijalistai nustums viena diena tamšybės kalną ir privers kokiustebuklu žmones balsuoti. Pradėjom bandyti, tai bandykim rimtai, be bar-

nių. Tas yra netik su referendumu, bet su viskuom mūsų gyvenime. Nelsimė, kad mēs nerime savo darbo paseki mių čia-pat bedirbant. Tas reiškia, kad mēs istorijos ne pažiame. Žmonija labai sunkiai prakala sau kelia per gyvenimo uolynus.

Demokratijos principą niekas nenužavins. Perbėgę istoriją matome, kad tukstančius metų atgal buvo tas ar kitas dalykas žmonių įdiegtas ir bandytas. Nepavyko. Pirmų pirmieji idėų gimdytojai senai žemėse sudėliojo, jų nei atmin ties nepasiliko. Tas, ko jie negėlėjo tuomet, tik mums teisvyko įkunyti. Vienok nei mēs savo prabociaus galime už tai peikti, nei save pagirti. Laikas savo daré, doro ir darys. Mēs tik tėmykim ir save tobulinkim.

Tyranai visuomet įkalbinėjo žmonėms, kad šie negnėliai vės patį valdyties. Kad valdonai tik iš tam tikro kraujoturi užginti. Vienok taip nebuvo. Atėjo gadynės, žmonės pribrendo ir nuo tyranų tikvardas paliko, įsikurė demokratikos respublikos, ziaurių tyranų vietą užemė parlamentai. Parlamentai, referendumai, konstitucijos — visa demokratijos plotis da kudikystėje tebera. Kudikis pradėjęs vaikščioti kas sekunda gali parpulti ir susižeisti. Ar iš to išeina, kad jis niekuomet stipriai nevaikščios? O, je. Jis bus vyras. Ar tas reiškia, kad ir parlamentai ir referendumai reiks tik kumčiai nuo priesiūginti? Ne. Išaugus, sustiprės ir bus draugijos uola. Reiks tam rasi šimtus metų, rasi tukstančius, rasi desetkū bus gana. Viskas prigulės, kaip mēs — kaip visa žmonija greičiau išsinersime kumsčiu ir į linksmas rankas pa imsimė knygą. Gal tuomet jau ir parlamentą neberekis, gal tuomet žmonija jau net iš mūsų sumanytuju referendumu juoksis, kaip mēs darome skaitydami laukinių gyvenimo istoriją. Mēs kovojam tarp savęs už ateities surėdymą, užmiršdami, kad ateities žmonės patys geriau mokės surėdysti taip ar kitaip.

Jei SLA. ar TMD. atmetė referendumą, ar tai ne aišku, kad jos šiuomis parodė, jog ateinančius metus ruošis jis suprassti? Juk geriau dirbtai darbą, kada moki. Kada prisiruoš, tada be barnių ir vaidų vėl ims ir vairas. Suklupės kudikis pakils ir vėl eis. Demo

kratija motina neapleis savo vaikelių, ji parodys ir pamo kins, kaip mums vaikščioti. O mēs kiekvienas dirbkim savo darbą, kokį mūsų gyvenimas parodė ir pavedė. Par tijoms, pažiuroms iš mūsų pro to laipsniams yra darbo per pilnai.

J. O. Sirvydas

Laiškas iš Lietuvos.

Antanėli:

Kas link proektuojamų arba tveriamų draugijų, tai aš į jasias visas pessimistiskai (be vilties) žiuriu. Proektais, programos, puikiai idealiskais tikslais pabinti, gausios naudos vilčia pri pildyti — ne spėjo pradeti tverties, vykinti gyvenimam savo tikslą tuo žiurėk sykiu praside da barniai, išjuokimas, neužsi tikėjimas, suktybės, užmétinėjimai, o tankiai, net, kas lindniausia — vagystės. Ir, žino mas dalykas, irsta pradėtas darbas su užgimusiomis neapykantomis net tarpe širdingiausiu draugų. Visi vienu bal su šaukia: „Néra žmonių, néra žmonių!“ o visi juk tie patys žmonės, juk ne žvérės.... Ir taip draugijos tveriasi — irsta, tveriasi ir vėl irsta: taip pripratomė į tokį budą žiureti, jog išgirdus apie tvertiesi kokiros-nors draugijos, rodos ir lauki kuomet ji išiširs. — Gal pas jumis bent truputį geriau sekasi: liuosesnė šalis; mus gitankiausiai suardo geležinė letena „byt po semu“. Pas mus šaltesnėje ant to viso ranka numojo: — „taip radome, taip paliksim“, o karštėnėje, na bagelai, raitos, raitosi kaip ant zarijų patiesti... bedirbdami tankiai nusidirba amžinai arba tampa išremti kur pipirai auga... Vat ir švilpauk, kad nori... Taip žiuriu ir į proektuojamą raštininkų sąjungą; tversis, tversis kol ne susimaišys kaip košė... tuo met, ne aš, bet tas ir tas kaltas; tas tą pasakė, tas taip paraše, tas tą padarė: visi negeri — aš geras — ne, tu ir visi negeri, o tik aš geras ir tt... — Manding taip dedasi todėl, kad nei vienas nejieško naudos visuomenei, bet tik sau garbės arba pelno nori. Taip dalykams stovint: didžiai įsikėre jusių egoizmui ir neguodone artimo, žlunga mūsų laikraščiai, irsta draugijos... Ne vienas idealistas ir karštias darbininkas visuomenės dirvoje,

jau nuleido rankas ir nulieskvaikėpuoja vos gyvas. Prie to kai priskaitoma ir mūsų p. G. Puole, grobė, darbavosi, nuo kaktos įprakaitą braukdama, naktis nemiegodama, trikėjosi viską glebiu pagrobti: staiga atsimušo į žmonių neužsūtitikėjimą, intrigas, suktybes... ir daryk ką dars! Tokie dalykai užmuša energiją, atima norą prie darbo, o kas dar silpnas ir fiziškai — sugriauna sveikatą, šonaikina nervus... Ir taip ant kiekvieno žingsnio — partija prieš partiją, žmogus prieš žmogų, draugija prieš draugiją — visur kova ir kova, o kad toj kovoj daug nekaltų pašaliečių nukenčiai — tai niekis, taip reikia, mat ego izmas viešpatanuja.

Aš ir vėl taisau tau prisiūti pluoštą rankraščių, tik ne labai turiu laiko rašyti, mat dabar pava-aris (šemet gansas), vis norisi išeiti ir tyru oru pakvėpoti, paukštelių giesmių pasiklausyti... Kuomet girdžiu čiulbant paukštelius, tuo mintyj bėgu pas tave; gailu darosi, kad prie jų nėra to gražiausiojo ant svieto orkestro — čiulbėjimo paukštelių. Ar gi nei vyturėlio nėra Amerikoje? Pas mus jau vi i paukštelių parlekė mūs linksminti, jau ir gegutė užkukavo.

Tuomtarpu lik sveikas.

Motina.

28-IV-09.

Tuštumas ar...?

„V. L.“ pereitais metais buvo visa mano straipsnių elia apie žmogaus pratėvius. Straipsnius rašiau pasiremdamas moksliskais išvedžiojimais ir ant kiek galima populiariskiau. Medžiagą sėmiau ypač iš Boelsche raštų. Jeigu kame suklydau, tai kritikams reikėjo atsiliepti. Tuomtarpu vietou kritikos sulaukiau tik pasityčiojimą. Nepatiko skai tytojui, kad nurodžiau žmogus giminytę su įvairiais gyvunais. Užgavo tai gal ne vieno tuštumą, o gal ir...

— „Kaip tai!“ surėkė gal nevienas skaitytojas. „Žmogus giminiuoja net su rupu žemis“. Kiti nurodo, jog geriau savo pratėvius turėti nors arkli, arba kitą kokį tobules nį „sutvėrimą“. Ne vienas gerai į žodžius neįsitėmę, o gal tuk porą ištraukų perskaitytę sugalvojo, buk aš rašiau, kad žmogus ima savo pradžią nuo bezdzionės. Siems patariu

arba išnaujo viską perskaityti, arba spjauti ant skaitymų, o laikraščių popierį suvinioji mui suvartoti.

Kada graikai mokino, jog žmogus paeina iš akmens, kada žydai skelbė, jog žmogaus pratėvis ēgas iš molio, — tai niekis tame nematė savęs nužeminimo. O kada gi paaiškėjo, jog žmogus atsirado persikeitimų keliu, jog jis giminuoja su visomis gamtos puikybėmis, tai tame tuoju rasta žmonijos nužeminimą!

Kas čia? Ar nesuprantamas tuštumas, ar...?

Gailut nevienam maloniu giminuoties su moliniai puodais, ką įvairiems prakilniems dalykams tarnauja, kai su vi sa gamta, kurios tie puodai tik menkiausia dalele yra.

Yra žmonių, ką jieško tik prakilui pratėvių Senovėje vieni savo veislę vedė nuo dievų ir dievų, vėliau nuo didvyrių, karalių, svetimtaučių, dabar nori vesti nuo Dievo rankų darbo. Kiekvienas savaip nori savo... tuštumą užganėdinti.

Dabar, kada mokslas atidengia prieš mus visas gamtos paslaptis, su visomis jos puikenybėmis, kada gyvenimas parodo įvairias visuomenės niekybes, kada tas viskas suardo senovės dievaičius — tai daugumai nepatinka teisybės atidengimas, tuščio gyvenimo suardymas.

Ir užmerkia jie savo akis, kad teisybės nematyti, kad nuo šviesos užsidengti. Ir svajoja jie apie tamšią praeitį ir nenor progreso keliais prie ateities žengti. Nemalonus jiem mokslo išradimai, nemalonus jiem ir pats mokslas. Ir pakelia jie savo ranką, kad nenuverčiamą nuversti, kad negalima galimą padaryti. Ir kovoja jie, kaip Don-Kichotai su vėjiniais malunais...

Ir juos prie to spiria tuštumas ar...?

Z. A.

3-V-09.

Taip viskas.

Mergelė:

O, radastėle, kokia tu graži! Žali lapeliai, pumpuriai maži, Ir kokie skaistūs tavieji žiedai. O manol... Isblyškė mano veidai.

Radasta:

Kam man to grožio taip pavydi, Nes pavasaryj viskas juk žydi. Praeis pavasaris, lapai nubirs, Ir mano grožis į dulkes pavir...

Menkutis.

Nuo-pat savo jaunystės Nastė Vašrytė vargą vargo. Uzaugdama — dygo į pasaulį, tarsi puošianti žolyną daržą gėlę. Tečiaus ant jos niekuomet nenukrito gaivinantis aukinės rasos lašas.

Tėvas jos buvo Amerikoje ir sunkiai uždirbtas skatinus siuntė savo moterei — Nastės motinai. Toji, žmona, nežinodama iškur tie pinigai dygo labai mokėjo juos eikvoti. Lėbavo be atvango...

Nastė, nors ir vargingai augo, bet buvo graži. Jaunikaičiai į ją pradėjo žiurėti, yt sapne matomą angelą. Vienu tarpu susiėjo su ja pažintin Jonas Viglius ir jis pradėjo ją šnekint, kad už jo tekėtų.

— Mamės paklausiu — atsakė Nastė.

— Gerai, o jei ji draustų?

— Reikia klausyt...

— Bet ji, aš manau, nesakys nieko.

— Nežinia.

Ziurėjo Jonas į Nastę ir džiaugėsi jos gražumeliu. Jo sieloje augo neapsakomas priejos traukimai; jis savo krutinėje jautė liepsnojančios mieles bangas...

— O tavo širdis, ar linksta prie manęs? — klausė vaikinas.

— Aš tą negaliu pasakyti...

— Kodėl?

— Taip, ir gana...

— Gal nedrįstate?

— Aš nežinau...

Ji apemė abejonė...

Ilgai da jis neišdriso ją kalbint, kad už jo tekėtų, bet dabar, kada jam nusirode jis beasantį prielanki — norėjo pasakyti, bet jo širdis paniro abejonių versmén... Jo krutinėje plakė širdis, kaip didelis sieninis laikrodis valandas... Ziurėjo jis jai į akis ir nusimėtarė:

— Sakyk man žodį!

— Kokį tamsta žodį labausių mėgstate?

— Myli mane, ar ne?

— Be mamės — aš negaliu.

— Be mamės... — jis pulsiliai pridurė ir atsikvėpęs tarė: — tai gal pasiklausite?

— Gerai.

Atsisveikino jiedu ir persiskyrė...

Jonas visas dienas ziurėjo į tą pusę, kur gyveno Nastė ir laukė valandos, kurioje jis tikėjosi išgirsti laukiamą žodį. Nedėlioje ant šventoriaus jiedu vėl susiėjo.

— O ką? — paklausė vaikinas.

— Nieko.

— Ar klausei?

— Nedrjsau...

— Savo motinos!

— Tai kas. Ji sena, gal supykti.

Nusirašė Jonas žaliajovaro lapą, pasidėjo ant suriestodelno ir garsiai suploše. Viršuj jų galvų svyravo žalios medžių šakos. Aplinkui žydinti gėlynai įkvėpė naujus meilės jausmus....

— Kodėl tu man dabar nesiireiški?

— Ką?

— Juk žinai?

— Aš toli nužengti negaliu....

— O taip. Aš permanau...

— Na mat!

— O visgi gali pasakyti, nors per pusę lupų....

— Lyg da negali suprast pažiurėjės į akis....

— Menkai, menkai....

Jaunaičiui jau nuo tų žodžių pasidare linksmas. Ir aplinkui žydinti žolynai pasidare daug gražesni....

— Kad tai tu pasakyti?

— Na, juk pasakiau.

— Ir pasakei, ir ne.

Suskambėjo varpai; didelės, garsios jų, aiščių srovės pertraukė jūdvių pasikalbėjimą. Susiję bažnyčion nors ir kalbėjo poterius, tečiaus tie poteirai painiojosi su meiles jausmais ir nyko.

Subatos vakarą Jonas supiršliu nuvažiavo Nastės namuose ir pradėjo sutartuvės. Nastei labai patiko Jonas ir todėl ji nedrašiai tare:

— Jeigu mamė leistų — but gerai.

— Tai vis gi. Juk ji pasave nelaikys visados, ar gi?!

— Žinoma....

Iš kišenės išsiėmės Jonas užsirukė cigara ir patylomis tarė Nastei:

— O tėtė iš Amerikos ką rašo?

— Nieko naujo.

— O pasogos ar žada tau kiek?

— Nerašė apie tai.

Piršlys sėdėjo palei senę, kaži-ką kušdėjo jai ausin ir abudu juokesi, tai balsiai, tai vėl išpalengva. Paskui ant stalos atsirado senis butelis degtinės ir užkandžių.

— O kaip judu? — nusiyp sojo atskreipės į judu piršlys.

— Gerai — atsake Nastė, šnekamės.

— Ar patinka jis jums?

Nastė paraudo ir prisikišus į ausį Jonui sukušdėjo:

— Myliu aš tave.

Jaunikaiti tie žodžiai džiugino. Jis sėdėjo šalia jos — sėdėjo tarsi danguj ir matė savo akimis laimės žvaigždutę. Jos rausvos lupukės retkarčiais jam tarė saldžius žodžius, kurie žavėjo jo sielą....

Sutiktuvės užsibaigė.

Nedėlioje ant šventoriūs Jonas jau nebesutiko. Nastės Jis laukė, žiurėjo į tą vietą, kur jiedu pereitą nedelią kalbėjosi.... Nesimate. Po pamaldų bažnytkiemyje stovėjo vyras, kuris sakė pamokslos minavojo jis despotizmą, socialistizmą ir laisvę. Jis šaukė, kad sugriaunt reikia senojo valdžia ir įkalbinėjo žmonėms

dangišką gerovę. Ant galos jis sušuko:

— Ar pritariane man?!

— Pritariam, pritarian! — šaukė minia.

Jonas prie mokytojaus stovėjo visai arti. Tas jam padavė raudoną vėliavą ir visi dainuodami įėjo daužytų degtinės sākrovą (monopolį). Buteliai pradėjo skambeti ir degtine užtvino asla ir aplinkui monopolinę.

Panėdelyje pas Joną atvaziavo policija, sumušė jį ir su rišę išsivežė. Veždami vis mušę ir klausė:

— Kas jis tokis, tas oratorius? Jis nor Lietuvos karaliūm but? Mės jam parodysim!

— Aš jo nepažistu.

— Sakyk! Girioje Dievo nér.... Mės tave galime užmuš!

— Nežinau.

— Mės jumis visus padarysime karaliais!

Vežėjas plakė arklius ir ratų barškėjime paslėpė baisus rusiški keiksmi. Ten žodžiai buvo nuodijantys ir būs — beperstojimo jie liejos iš sužvėrėjusių valdžios tarnų gerklių.

Apie tą atsikimą išgirdusi Nastė labai griaudingo verkė Po kelių dienų jis gavo žinią, kad jos Jonas ant pusės metų uždarytas kalėjiman.

— Tai mama! Mano vestuvės pavirto į skausmus.

— O, vaikeli! Tu graži, jauna — gausi ir kitā.

— Man šitas buvo gražus ir geras.

— Nepaskutinis.

Nastei ant veido sužibėjo ašaros, bet nuo motinos ji taip stengėsi paslepti. Ji perkeitė miną ir tare:

— Lauksiu iki sugriū.

— Jeigu kitas nepasitaikys — galėsi.

— O, mama!

— Nesikarščiuok! O kai paimsiu šluotraži, tai bus tau...

Nuo motinos pasislėpusi Nastė tiek verkė savo jaunaičio, kiek tik leido jos jauna širdis. Ir savo sieloje padare prisieką, kad nei su vienu jaunaičiu neprisileisianti į meilę.

Nastės tėvas kaip išvažiavo Amerikon, éjo jau treti metai. Vasarai baigianties motina gaivo laišką, kad rūdēti tėvas sugriūs Lietuvon. Nastė laukė tėvo, taipgi ant pirštų skaitė dienas ir savaites, kada susigrū iš kalėjimo jos jaunaičiuis.

Džiaugsmas....

Tečiaus dvejų svečių belaukiant ir trečias netiketai atvyko — motinai garnys atneše kudikį.... Tėvas matleido, leido pinigus, o motina belėbaudama užsikvietė garnyt....

Mama, mama! — stebėjosi Nastė ir verkdama šnekėjo: — begirtuokliaudama — matai ko susilaukei! — Tylék!

— Ką pasakys tėvas?

— Tai kas?...

— Mane ir gi dabar visi

niekins: sakys, koki motina, tokis jis ir duktė!

— Tu nešnekėk!

Motina, jeigu but galėjusi

iš lovos atsikelti — Nastė but gavusi su pančiu per pečius.

Ji pikta sušnarpštė ir tarė:

— Eik šia!

— Ką pasakysi, mama?

Nastė priėjo prie lovos, o motina iš-po užklodės ištraukusi ranką, nutvėrė Nastei už ausies ir tėsdama šaukė:

— Sakiau — tylék!

— Na ką aš darau?

— Žinai, kad prieš motiną nevalia lupas atverti!

Paskui paleidusi ausį sutėske kelissyk su ranka per žandą. Nastė verkdama atsilipe:

— Tokią ir motina neverta vadint!

— Palauk, kai aš pagysiu!

Nastė verkdama išėjo per duris laukan. Ji jautėsi, tarisi į žemes užkasta; sutikusi žmogų jis degė visa iš sarmatos. Ukininkė — Stukienė pro šalį įėjo su nasčiais ir pamačiusi nusiminusią Nastę už šnekino:

— Kas pas tave, Nastute?

— Nieko.

— Kodėl nusiminus?

— Tai, aš visuomet...

Veidas Nastės raudo; mat bijojo, kad Stukienė apie motiną neužsimintę. Moteriškė nusišypsojo ir paslaptinai tarė:

— O kaip mame?

— Gana jau, gana...

— Ir aš maniau, kad taip bus: budavo su tais vyrais girta ir girta...

— Ko norėjo tā ir susilaikė... Man jos niekiek negaila, tik aš dabar busiu nuo višių paniekinta!

— Tėvas gi, ar žino?

— Bus tokiu, kurie nurašys...

— O tai jam pinigus siučti!

Stukienė pažvelgė į Nastę nusišypsojo ir tare:

— Girdėjau tavo Jonas iš kalėjimo pagrindo. Kasžin, ar jis dabar norės su tavim apsiesti?

— Jau dabar man gėda jis ir susitikti.

— Kodel? Juk tu nekalta.

— Tai! Jau jis dabar su manim ir šnekėt nenorės.

— O gal jis nepaisys.

— Man geriau nešnekėt apie tai.

Jos persiskyrė.

Nedėlioje beinant bažnyčion pasivijo Jonas Nastė. Nastė maloniai į jį pažvelgė ir sušneko:

— Tai jau išstrukai!

— Jau.

— Ar labai kankino? Aš taip vertau.

— Tegu juos... Nenorūne šnekėt apie tai.

— Girdėjau, kad baisiai mušė!

— Norejo užmušt!... Mės norime išsiliuosuoti, o jie savo apjakime to nesuprantą; norėjo net gyvybę atimt!

— Tai iš kur norejote išsiiliuosuoti?

— Iš vergijos.

— Nesuprantu.

— Mumis — pasakojo Jonas — oratorius mokino, kad reikia sugriauti senają, o jos vietcje įvesti naują, žmonių valdžią.

— Ar toji žmonių valdžia geresnė?

— Mės dabar esame prispausti.

— O tasyk?

— Tasyk ve kaip bus: mės

nedirbsim ir ryte gersim arbata ir valgysim su medum už teptą ragaiši...

— Tas man patinka.

— Po pusryčių vaikščiosime pievo dainuodami, o ant pieštū — kepti karveliai ir gardi, gardi sriuba... Ar patinka?..

— Patinka. O vakarienė?

— Vakarienei — zemuogės su saldžiu pienu...

Jiedu žengė keliu, kuris tėsesi, kaip juodas, platus dirzas per eglyną. Egles gusiai ramiai ir paslaptinai gai, šniokštė tai vėl smarkiai, bauginančiai ir pikta suuždavo...

— O kaip namie?

— Nieko... Viskas taip sau...

Nastė truputį paraudo, bet stengėsi ramiai užsliaukyti; mat jis bijojo išsitart apie motiną...

Jonas vėl tarė:

— Man pasakojo, kad pas

jus namuose kas ten?...

— Tas atsitiko...

— Nesmagu!...

— Man tai ir dingti nebūs kur!

— O! bukite rami.

— Tas mano širdži, kaip replėmis gniaužo! Nuo gedos svyla akis...

— Juk ne jūs kalta!?

— Bet priežodis sako: — obuoly netoli krenti nuo oblių.

Nastė nuleido žemyn akis ir įėjo tylėdamas. Gyvenimo vilnis jau ją nustojo gaivinti; vienai prieš ją dunksojo juodi gyvenimo pavésiai...

mirštą kapą, tame ilsi, kaištas Lietuvos mylėtojas, kuris taip buvo prisiręs į savo tėvynę, atrašydamas savo veikaloose giliai jos senovę ir vargus. Ant jo kapo pastatyta paminkla. Pastatytojas dar pasigalejo padėti parašo mylimajai rašytojai lietuvių kalba; jos vietoje padėtas škraipytais lenkiškas parašas, kuris zodžiui tokis yra:

Tu. spoczywa.

S. + P.

Aleksander Abietiski From Liawski Piserz Pod Pseudonimi mem Aleksander Gužutis" žyli 76 L. + Sierpnia 1900 R.

Studentams žinotina. Kas norėtų gauti informaciją apie mokymus, prigyvenimo ir tt. salygas Belgijoje, tesi kreipiantis šiuo adresu:

M'ur M. Kazėnas,
étud. ingen.,
a Liège 44, rue des Vennes.
Belgiique.

Atsakymui reikia atsiusti 10 kap. markę.

M. Kazėnas.

"Rutos" vakarai. Gegužės 18 d. "Rutos" buste buvo vaidinama Žemaitės komedija "Tūj mylimos". Žmonių buvo pusėtinai. Iš vaidinto jų ypač pasižymėjo p. S. Moi siejviene, motinos roloje.

Procesijos Kalvarijon. Vilniaus gubernatorius leido šiomis dienomis keles katalikų procesijas Verkų Kalvarijon. — Iš Sudervos — gegužės 19., iš Žaslių — gegužės 20., iš Neimenėnų — gegužės 23 d., ir Vilniaus lietuvių procesiją iš ū. Mykalaujaus bažnyčios — gegužės 24 dieną.

Maldininkais pasirupino. Vilniaus pavargėlių globali komisija paliepusi miesto arbatinėms atėjusiems iš laukų maldininkams duoti karštos arbato dykai.

Vilniaus Evangelikų Reformatų Sinodo posėdžiai prasidės birželio 2 d.. Birželio 7 dieną 6 valandą vakara ev.-reformų bažnyčioje (Zavalnoji g.) bus pamaldos lie туviškai.

Pakartai. Gegužės 15 d. naktį, Vilniaus Antakalnio kaledimo kieme pakartai: Jozuas Miškinis, 25 metų, ir Petras Gavrilovas, 20 metų, nutisti už plėšmą ir užmušimą Dembavo vienasiandyje, Šiaulių apskr.

Švietimo ministeris pranešė Vilniaus mokslo apygardos globėjui, kad tie pašliačiai, kurie duodami egzaminus iš kurios nors klesos nors vieną dalyką nepakankamai mokoje, tų pačių metų rudeni nebegali antrą sykį duoti egzaminą.

Kaunas. Lietuvių Katalikių moterų Draugija įrengusi nuo gegužės 15 d. vasaros skyrių Gauronsko dvare Veselave, kur galima esą gauti pirkties saldaus ir rugusio pieno, arbato ir kavos.

Ariogala, Kauno ap. Gegužio 13 d. buvo lietuvių vakaras. Vaidino Vaižganto „Nepadėjus, nė ko kasti, ir Petliuko „Velnias ne boba“. Tautos dienas dainavo p. Kurmauskas chorai iš Čekiškės. Vakara kėlė „Saulės“ skyrius.

Rygos lietuvių. Gegužės 2 d. buvę Rygos lietuvių „Kanklių“ draugijos visuotinis susirinkimas. Iš apyskaitos pasirodė, kad 1908 metais narių buta vos tik 36. Kasoje buvę likę iš 1907 m. 203 r. 11 k. Iplaukę 1908 metais 783 rub. 80 kap. Išleista 769 r. 79 k. Likę tad 1909 metais 217 r. 12 k. Iš susirinkusių žodžių pasirodė, kad svarts biausioji priežastis, kodėl „Kanklės“ nelabai teskambančios Rygoje, esanti ta, kad draugijoje ikšiol viešpatavusis „poniškumo dvasia“.

Prekybos kursai. Gegužės 10 d. žinomasis komercininkas Damininkas Sidlauskis padavė Kauno gubernatoriui prašymą, kad leistų jam daryti Šiaulių ū. m. birželio mėn. 3, 4 ir 5 diena paskaitas lietuvių kalba, ant temos: „Prekybos ir atskaitybos vedimas vartotojų sankrovose“. Busią leista. Skaitoma busių kas diena po 6 valandas. Lankyties galėsi, kas tik norėsia. Imama busių po 4 rubl. iš klausytojo. — Reikalaus kreipties: Muravjovas st. Kauno gub., Reivice, D. Sidlauskis.

(„Viltis“.)

Ar tikrai Jovaras? Prieš dvi savaites Šetos parapijoje (Kauno gub.) vaikščiojo žmogus, kuris save vadina Lietuvos poetu Jovaru. Tas žmogus turi apie 40 metų, prastai apsitaise. Kitur vadinasi „tikra“ pravarde — Antanas Laudenškiu. Kur žmonės tauškai susipratę, ir girdė, apie Jovarą iš lietuviškų raštų, tai, ten, sako, labai jis priėmė. Sako, labai sekasi rašyti eiles. Jis pats, sakosi, pabaigęs 6 klasas. Pažerskiai siuntė jį pas mane atsilankyt, bet jis nesutiko. Girdėjau, kad kitur tas pats „Jovaras“ gydė žmones, kaip daktaras.

A. Barškalas.

Kybartai (Suval. gub.). Dar „sviesiečius“ krato. Birželio 4 d. Vilkaviškio žandarai viršinkas su žandarais ir Virbalio policija kėtė Daugelaičių k. J. Vabalą. Nieko nerado, tik paėmė visus laiškus ir popierius. — Kaip uždengė „Sviesą“, tai žandarai pas Vabalą ir gi kritė, ir radę „Sviesos“ knygų užpečėtijo ir paliko. Dabar tas knygas (ir dar kitas, kokias rado) paėmė, sustatė protokolą ir išsivežė. Iš laiškų matyti, kad žandarai dar šuipinėja apie nabašinkę „Sviesą“.

P. Proletaras.
(„Liet. U.“.)

Rygos lietuvių. Antra lietuvių vartotojų draugija pranc̄a, jog Vidžemės gubernatorui jau esa jiduoti patvirtinti ištatai benedrovės tokio vardo: „Lietuvos vartotojų Draugija Rygoje“.

Broliai lietuvių, valdykimė! Iš lietuvių apgyvendinėjant Rygos miesto vietų praneša apie didžius girtuokliausimus (per Sekminės). Vienas, šv. Alberto bažnyčios broliniukas taip buvę nusigėrės, kad išvirkęs griovin ir butų ten galia gavęs, jei praeiviai nebūtu jo išten ištraukę.

Kiek žmonių atėjo Rygon per 1908 m. Rygos miesto darbų prirodėmasai kanteras vedė smulkias sąrašas apie Rygon ateinančiuosius darbo ieškotojus, iš kurių sąrašu m. tyti, kad pereitais 1908 metais Rygon darbo ieškotojų yra atėję iš viso 6632 žmonės. Visų daugiausiai atėjė latvių, jų buvę 3506, iš kurių 2193 moters ir 1313 vyrai. Po latvių eina rusai, jų buvę 1364 arba 626 vyrai ir 738 moters, o po rusų eina lietuvių, jų buvę 1231 arba 543 vyrai ir 688 moters. Visų mažiausiai Rygon ateina igaunai, jų pernai atėję tik 21; iš užsienio atėję 45.

(„Rygos Garsas“.)

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

Baltimore, Md.

Gegužės 25 vietinis Lietuviai Knygynas, ačiu savo išteigėjo J. Vasiliausko pasidarbavimui, parengė pasilinksminimo vokarėlių. Pasakius p. Vasiliauskui trumpai bet turininga prakalbėlė, sulyg vakaro programos tapo šie dalykai atlikti: 1) Ona Gurklutė per dvi atavejas deklamavo eiles: „Laisvos dvasios giesmė“ ir „Pradeda pust prieš vejā“; 2) J. Denkevičius kalbėjo apie tai, kaip atsiardo spauda ir kokius jis vaisius atneša; 3) jaučių vyrus N. Nagurnaukas ir K. Kilkaukas gražiai sulosė komediškai-akrobatiškai sklypelius; 4) A. Janušis padainavo solo: „Oi dainuokie, dainiau, vilti!“ muzikai pritaipiant; 5) išlavintas A. Petraičio choras sudainavo: „Sveiki broliai dainininkai“, „Kur bėga Šešupė“ ir „Lietuva, tėvynė mūsų“; 6) Ona Bataičiute deklamavo: „Rutų darželj iš rėvėjo“; 7) J. Mankevičius sakė monologą „Kalinys“ ir padainavo muzikai pritariant „Kalinio daina“, 8) J. Skorokas, J. Naruševičius ir J. Salakaukas sulosė tam vakarui sutaisytą vieno veiksmo komediją „Nepažino“. — Vakaras praleistas gana gražiai ir pavyzdingai.

Reikia paminėti, kad šių knygynų remia visos Baltimorės draugijos ir kuopos, kurių yra apie 15. Nutarė klasmet austatti knygų supirkimui pinigus, tulos duoda po \$10—12, kites — po \$5. Žodžiu, knygyno klestėjimas verčia visus išpidžiauti ir ištarti Baltimorės draugijoms pagyrimo žodžieli. Rods buvo tuli užsimanę ivesti knygų cenzurą knygynę, bet didžiuma nutarė pirkties visokias neatsizvelgiant į partijų, tikėjimo ar kieno ypatingas pažiuras. Daubar knygynės — priekalbinėjimas žmonių išpažinties laike. Neža yra moterų, kurioms liepta pamesti vyrus ir vaikus, jei vyrai neina už vyskupą; nemaži yra vyru, kuriems neduota nuodėmių išrišimas vien dėlto, kad jie eina už parapija, o ne vyskupą. Tie apsireiškima dar vieną sykį liudija, kad ausinė mūsų tikėjimo išpažintis turi už tikslą — varyti kunigų ir vyskupų politiką, tarnauti naudai bažnytinės hierarchijos ir jos doris galutino žmonių balsavimo.

Knygyno sekretorius

J. Lietuvninkas.

Seranton, Pa.

Žinoma Serantonio lietuvių byla už bažnyčią prisiartina galio: diena iš dienos laukiamas galutino žmonių balsavimo.

Jei dangu žmonių stas už vyskupą — bažnyčia pasiliks po vyskupo globa ir liks jo savastis; jei gi didesnis balsų skaitlius pul už parapiją — vyskupas turės liaudies pretendavęs ant lietuvių turto. O turas nemazas: didelis žemės lito geroje vietoje, puiki mužmonės. Visų daugiausiai atėjė latvių, jų buvę 3506, iš kurių 2193 moters ir 1313 vyrai. Beveik visų gerai ir teisingai manančių žmonių spėjama, kad byla užsibaigia pagal parapijos norą, nors vykupas ir jo „tikriejie vainikai“ nieko nesigaili trukdybūtis ir pasinaudoja iš tinkamų ir netinkamų budų patenkinti savon pusėn žino nių.

Tinkamais budais galiau padinti agitaciją salėse per mitingus; nėtinkamais gi — nešvarai agitaciją iš saikyklas, paraudojimą konfesionalo agitacijai ir saikinimui žmonių eiti už vyskupą. Ganetinam priodynamui agitacijos iš saikyklas užtenka faktų: nėra to nedeldienio ir šventės, kai kunigas Kuras nepanaudotų prakalbėlę, sulyg vakaro programos tapo šie dalykai atlikti: 1) Ona Gurklutė per dvi atavejas deklamavo eiles: „Laisvos dvasios giesmė“ ir „Pradeda pust prieš vejā“; 2) J. Denkevičius kalbėjo apie tai, kaip atsiardo spauda ir kokius jis vaisius atneša; 3) jaučių vyrus N. Nagurnaukas ir K. Kilkaukas gražiai sulosė komediškai-akrobatiškai sklypelius; 4) A. Janušis padainavo solo: „Oi dainuokie, dainiau, vilti!“ muzikai pritaipiant; 5) išlavintas A. Petraičio choras sudainavo: „Sveiki broliai dainininkai“, „Kur bėga Šešupė“ ir „Lietuva, tėvynė mūsų“; 6) Ona Bataičiute deklamavo: „Rutų darželj iš rėvėjo“; 7) J. Mankevičius sakė monologą „Kalinys“ ir padainavo muzikai pritariant „Kalinio daina“, 8) J. Skorokas, J. Naruševičius ir J. Salakaukas sulosė tam vakarui sutaisytą vieno veiksmo komediją „Nepažino“. — Vakaras praleistas gana gražiai ir pavyzdingai.

Tiekėto girdėti, daugelis lietuviškų parapijų Amerikoje atsidejė žiuri į serantonių bylą; jei serantonių išlaimės — aš neabejoju linkui to daug kur pasikels žmonės prieš savo parapijų išnaudojimus, nes perdaug įtemptos stygos turi sykį gi nutrūkti. Pittstono parapijai, kuriems sudėgė bažnyčia ir kuriė negavo visų „insurance“ pinigų — nėsa jie pateko bažnyčios savininkui, vyskupui, — jau pradeda rengties prie bylos už savo turtą.

Kadangi šios bylos laimėjimu parapijai taps ir savo turtą savininkais ir parapijų šeimininkais, ir kadangi kurių palinkimas prie dolerių jau nėra žmonių apkėjamasis, tad ar nebutų išmintingu stai ką padaryti: nutarti kunigui mokėti tam tikrą algą (ar 120 ar 150 d. iš mėnesių laiko), duoti jam butą, šviesą ir kurą ir už tą atlyginimą jis privalo pildyti visokius patarnavimus savo parapijose: krikštysti, laidotai numirėlius, giedoti egzekvijas, venčiavoti jau navedžius, laikyti parapijines pamaldas šventadieniais ir tt., nėko už tai neimdamas. Greta to komitetas turėtų išdirbtį tam tikrą žmogų iš viršaus prievių parapijos tarmo, kuriuo, patarnavimus ir visi pinigai, absolutiškai visokius iplau-

kimai (mokesčiai už pakasybas, šliubus, dešimtukai, kolektas, parapijinai metiniai imokėjimai ir tt.) turi eiti į parapijos išdėlą, kuris randasi pas tris ar penkis sulig numeriu — žmones, kurių tarpe gali buti ir pats kunigas. Ištaičiai iplaukinių būtų apmokama alga parapijos tarnui kunigui, vyskupui, mokėjimai už bažnyčią ir kleboniją ir tt. Prie tokio surėdymo kasmetas kiekvienoje parapijoje pasilikę beat pora tuksčiai dolerių kitokiams parapijonių reikalams, k. v. skaičiai, mokyklai ir tt.; o dabar tie pinigai yra žmonių pačių, kunigo ir jo svečių rankomis, išmokami maudinyne, hoteliuose, už šampaną, byloms su gaspadinėmis ir tt. Prie to visas rokundas ir atskaitas turėtų vesti ar pats kunigas ar kuris nors iš komiteto uz mažą kokį atlyginimą — paveizdan 10 dol. iš mėnesių. Metų gale tam tikra komisija privalo peržiūrėti visas rokundas ir pertikrinti visas bylas ir užrašus knygose. Jei parapijonui tarpe nebutų suprantančių skaitlinės žmonių, tai gali rasti nors ir neprigulinint prie parapijos žmogų už tam tikrą atlyginimą. Be abejo tokia tvarka atneštų žmoniems žymią užduad iš daugelio atžvilgių.

Ne vienas iš mūsų kunigų pasakys, kad nenorėtų eti į tokią parapiją. Gerai. Tegul neina tie, kuriems rupi tiktais savo kišenius; užtai eis tokie, kurie rupi žmonių gerovę ir jų gyvenimo pakelimas; mums nereikia išnaudotojų, mums reikia mokytojų, o intelligentiškam mokytojui, dagi be pačios ir vaikų, kaip kunigai — užteks \$120 ir butas mėnesių — išsireiškiam „main-rup“ su tokiu pasigyrimu už savo autismis girdėjau nuo vieno šambano paigėrusei mūsų „dušių ganytojo“).

Kiek tekė girdėti, daugelis lietuviškų parapijų Amerikoje atsidejė žiuri į serantonių bylą; jei serantonių išlaimės — aš neabejoju linkui to daug kur pasikels žmonės prieš savo parapijų išnaudojimus, nes perdaug įtemptos stygos turi sykį gi nutrūkti. Pittstono parapijai, kuriems sudėgė bažnyčia ir kuriė negavo visų „insurance“ pinigų — nėsa jie pateko bažnyčios savininkui, vyskupui, — jau pradeda rengties prie bylos už savo turtą.

Tad ir pateriū serantonių lietuviams neužsiganėdinti išlošimų šios bylos, bet ivesti naują tvarką parapijoje, p. kelti patiem augštyn ir buti šviesiausiu išminties ir švietimosi pavyzdžiu kitiems lietuviams.

B. Želma.

Port Washington, N. Y.

Cia randasi lietuvių apie dvadesetį: trijų šeimynos, o kiti visi pavieniai. Merginų bus ligi tuzino. — Gyvena sau visi gražioje sataikoje. — Laikraščių ateina: 3 egz. „Vien. Liet.“ ir 1 egz. „Kovo“. Pagirtina, kad keletas merginų užsiima skaitymu laikraščių.

8 birželio keletas lietuvių suaukavo „Revoliucijonieriaus Koja“ \$5.00, kurius pasiūlė „Vien. Liet.“ redaktoriui, J. O. Sirvydai. (Pinigai perduoti į redakeijoje esančių tam tikrą fondą, o aukuojujų vardai atspauzdinti gale laikraščio. — Red.)

P. A. P-nas.

Nova Scotia, B. C.

Valstybes, daugelis darbininkų išsidangino iš Škotijos... ton pačion bedarbių sukurė — Amerikon. Mės keleta lie туvių atvykom į Naująjį Škotiją, Kanados provinciją. Čia rods radom da vidutiniškus uždarbius, galėtume da ir pinigų biski susitaupyt. Tik nelaimė tame, kad mūsų broliai paskutinį centą praeikvoja smuklėse.

Čia gyvenančių lietuvių tarpe yra kokie 26 mokantys skaityt, bet laikraščių tepareina vos 3 egz.: „Vienvės Lietuvninkų”, „Lietavos”, ir „Saulės”.

V. Laisvamanis.

Š AMERIKOS

Apie vergiją šneka. Iš pietinių valstybių atėjo Vašingtono kongresan daugelis skundų ant ukininkų, kurie susijieško sau Atlančio prie plaukuose ateivius darbininkus ir nusivežę ant farmų pa verčia juos į vergus. Kongresas nuskyrė komisiją išsiuntė surinkti apie tai smulkias žinias. Sekančiuose kongreso posėdiuose ketinama išleisti aštrius istatymus suvaržymui ukininkų.

Atsargumo reikla ir se načę, nes vagisių esama ir tarpe garbingų šalies didvyrių. Anadien tulas garsus mokslinės W. Masters, nuėjė į senatorių galeriją, užmīro savo krepšiuką, kuriame buvo \$150. Kada atsiminės sugrižo atgal krepšiukas jau buvo dingęs.

Pakliuvo „juodrankiai“. Cincinnati, O. krasos valdyba suėmė 12 asmenų, visi ateivai, kurie rašė nejo pas savo vien taučius laiškus ir reikalavo pinigų, o už to neišpildymą gra se peiliais.

Idomi operacija. Pirmintė Amerikoje ir idomi opera ciją padarė Chicagos Frances Willard ligonbutyj, kur atėjo gydyties tulas elevatorių vari nėtojas Townsend. Jis turėjo sulaužą dešinės kojos stiabikauj. Kaip daryt? Suma nys daktarai išėmė sveikam telukui stiabikauj ir išėjo į minėtam lagoniui. Žmogus žadas vaikščioti.

Laiškai in Redakcijā.

Gerbiamoji Redakejija! Nors retai, bet kartas nuo karto atsitinka, jog koks—nors Amerikos laikraštis, adresuotas Šveicarijai, nukeliauja pirma Rusijon (Peterburgu ar Varšavon, kur cenzuros komitetai yra užsienio raštams peržiurinėti), o iš ten jau atkeliauja į adresenurodytają vietą. Taip štai atsitinko ir su „Vienvė Liet.” N 19. Kad tai teisybė matote augščiau iš antspaudų Adresas, kaip matote, gerai buvo padėtas. Negut tik ne visai teisingas gatvės vardas padėtas, bet aš gaunu laiškų ir visai be gatvės nurodymo adrese: mane senai jau žino laiškininkai. Dar augščiaus matote ant popierio sklypelio N 21 „V. L.” savo kritikoi pa-

neaiškų kito antspudo atsi mušimą. Iš formos panašu į cenzuros komiteto antspaudą. Turiu prideti, jog jokių žymių, kad laikraštis butų buvęs aplėstas ar atidarytas, nepastebėjau.

Ar šiaip ar taip tečiaus bu tų labai įdomu sužinoti tikroj vietoj, kokiui budu tai atsitin ka, jog laikraštis iš Brooklyno turi keliaut į Šveicarijai per Peterburgą (event. per cenu ros komitetą...), — ar tai pa prastas ar nepaprastas kelias? Dėl manęs vistiek, bet nevi nam gal butų toks kelias ir labai negeistinas. — Kad Tam stos galėtumėti prirodymus ran koj, prieikus, turėti, siunčiu nukirps adresą ir antspaudas originale.

Su pagarba
J. Saulys,
Bernas, Šveicarija.

Red. Mums tokis įdomus dalykas da tik pirmąsyk tent ka išgirsti, ir todėl kuove kiausiai padavėm užklasimą vietinei krasai ir vyriausiam krasos biurui į Washingtoną.

Garbi Redakejia? Kaip reik suprast šitą? Vardas — Jėzus, pravardė — Kristus. Jo tėvas buvo Dievu — neturinčiu pradžios nei pabaigos, motina — mergė Marija. Iškuri gėl pravardė — Kristus? Marijos tėvai, nebuvo Kristusai. Sakytm gal Juozas? Bet plačiau apskaičius, ir jo pravardė nebuvu Kristus. Jau man teko kelių ypatų klaust, o visi atsakė — „nežinau“. Pasirodo, kad ir daugelis to nežino! Budamas paprastu kataliku norėčiau tadaisiznot. Ar gi nieks nežiaskins?

Su pagarba
Adolfas Vasnelis.

Kristus nėra tai Jėzaus pravardė. Kristus visai nėra var das nei gi vardinio (nominatus) linksnio turi prasmę, bet budvardžio (adiectivum): reiškia, sulyg encyklopedistui nuomonę, duotas Jėzui pavadinimas — „pateptinio“ arba „pateptojo“ (senovėje didelius kunigus ir karalius tepdav tam tikra šventinta alyva); graikų kalboje „Chrestos“ reiškia: „pateptasis“. Roddar yra ir kitoki išvadžiojimai. Taip yra Encyclopaedia Britannica dar abejoja, begu Jėzaus budvardis: Kristus, ne paeina tik nuo žydų lauktojo didelio vadovo arba Messiah’os: Chrestos (prakilniausiojo). Okun. VI. Dembskis bando („Kankintojai ir Kankintuosis“ bei naujai leidžiamame veikale „Inkvizicija“) išvesti, kad Jėzaus budvardis ēsas imtas ar nuo indus mytologiškojo Jess Krishna, ar nuo Konstantino cezariaus sunaus Krispus. — **Red.**

Kaip istorišką mūsų spaudos kurjerą mės išspaudzina me žemiau einanti laišką, pil name originale „Lietuvių Žinių“ leidėjo-redaktoriaus, netaisę rašybos, tik sutrumpinę tulus išsireiskimus, kurie spaudę netinka, nei su reikalau nesiriša.

Atsakimas.

K. J. Virsnis (slaptividis) N 21 „V. L.“ savo kritikoi pa-

bande pastoti kiale ir žudit „Lietuviu Žines“. asz už tai nedovanosi ir ne esiu grino rius kad duotau vale kokem pritr... kelinui kad pre mano garbingo Laykrazecio kabi tusi kuris ira gudojamas nuo

geru žmonių visam pasauly ir givuos ylgeus negu „V. L.“ nes kas kitam kass duobe patis inpuola gal mislina „Vienvė L.“ kad Pittsburko aplinkei tik durnei tegivena kad eze atsilanko „Vienvė L.“ pora szintu exempliorius mažai reiszki priesz pora tukstanciu „Lietuviu Žiniu“ skaititoi Pittsburgo aplinkei tai man nereike estis per Laykrazcti ale turiu tiesa paieszkoti ta kas rasze erzidamas žmonis ir Laykrazcti vienas priesz kita ant Teismo reiktu amerikoi platit terp Lietuviu sutikima ir Auksztit savo Tau

ta ir plati ko daugeusia Laykrazeciu kurie jszdirtptu musu varda ir nauda butu musu jaunumienei vaikinai ir merginos gautu darbus offi suise kaip ir kitu tauto žmonis tai tas rasze aš prieszes „Lietuviu Žinioms“ priesz ir lietuviems nuo kurio „V. L.“ nepsimtu daugeus rasstu savo kritikoi tik savo losna Darbatagui atlieka gerai o pre kitu nesikabina nes papuls in bedai givuoja „Lietuviu Žinius“ McKees Rocks Pa

G. A. Baronas.

PERŽVALGA.

* * * „Kovos“ 24 num. p. P. Puskunigis, LSS. sekretorius apskelbia visuomenei, kad — nežiurint į tai, nors LSS. suvažiavime pati Bagočius prisipažino kaltu, — užspuldinėjimai ant F. Bagočiaus buvę „šlykštys kaip ir provokatorius išmislai“, kuriuos tas „susaukmuo“ kentęs ir laukęs galio“. Tas galas, iš LSS. pusės paskutiniame jos suvažiavime atėjo, nes, kaip girdėti, didžiuma F. Bagočių išteisino, padavę jam ranką ir daug reiškiančiai vienas kalbėtojas pasakės: „lenkiu aš galvą prieš Bagočių“. Tuomtarupitas p. Bagočiaus galas ne taip išejo: SLA. seimas atra dedę į gana prasikaltusiu, jeigu jau ne įstatymams, tai priimai džentelmenų dorai ir išbraukęs p. B. iš savo organizacijos. Idomu butų žinot, pas katrą iš tų dviejų organizacijų yra daugiau džentelmeniškumo ir sveikos takto, jei jos taip griežta priešingai žiuri į gyvenimą ir taip skirtai įtvarko. Darbai parodys.

* * Dr. Graičiuaas „Liet.“ 24 num. įragina mūsų visomenę išrišti tris mūsų svarbiausius reikalus: pagerint, mūsų tautos ekonomišką stovę pažinti ypatiškos ir visuotinios hygienos pamatus ir išrišti mokyklų klausimą. Pirmasis reikalas išsirišas, jei lietuviai eisiai pirkti pas savuosius ir krėipsių prie savujų gydytojų, advokatų, etc. Antras — lietuviai gydytojai turėtų populiariuoti žmonėms hygienos mokslo. Trečias — draugystės, kuopos, klubai, etc. turėtų sañarius padalinti į 3

(Žiur. ant 6 pusl.)

MOTINA.

Pagal Orison Swett Marden.
K. Janišauskas.
„L. R.“

(Užbaiga)

Nesenai aš girdėjau sakant motiną, — kuriuos kančios ir pasiaukavimai dėl savo vaikų per ilgos kovos su beturte metus turėjo pastatyti jai paminklą, — kad ji mananti, jog geriau jai butų jau esą eiti į pavargėlių namus ir ten užbajgti savo dienas... Koks tai liudnas paveikslas! Tyki, kantri, baltais plaukais, sena moteris, kurios vaikai laimingai gyvena st. šeimynomis, pamatė iš jų pasielgimų su ja ja, kad jos vaikai nebeisitenka vieta dėlei jos, kad ji yra jiems našta; ji neturi namų nei kampelio, kur prisiglausti ir nieko tokio kasyra brangus moteriškai širdžiai. Jie gyvena išteklingai, šiltuose namuose, o sena, ramatiška, sunykusi motina, kuri dėl jų per tiek metų vergavo, nebeturi kur nukankintos galvos pri glausti...

Aš žinau vėl motiną, kurios vaikai pasitūrinčiai gyvena, o ji priversta yra baigtis savo dienais išmaldomis. Jie mano, kad motina gali gyventi by kaip ir bile kor.

Tik pamislykit jūs, laimingi vaikai: jeigu salygos taip persikeistų ir jūs pasijustumet savo motinų padėjime beės — kaip jūs save tuomet jaustumet? — Kas jums gyvenime prisitę paniekinti, bet niekados neniekinkite savo motinos ir nedarykite save nelaimingais ateityje. — Nera pasaulij nei vieno, kuris gėlėtų užvaduoti motinos vietą, ir nera skaudusio prisiminimo, kaip nemandas, pažeidus ir nepaislus užlaikymas savo motinos; ir jai mirus štie visi daiktai atsistoja mums akys pil name sivo balsume ir jūs tik tada pradedate apmästinti savo pasielgimus su motinomis iš jūs ilgas kančias, jautrumą, meilę, jūs ilgų metų auką dėl jūsų — Nevertas žmogaus vardo, kuris niekina ir užmīsta savo motiną.

Aš žinojau vieną šeimyną, kuri pradėjo savo gyvenimą sunkioje kovoje su neturtu, bet kada jie prasigyveno, pasistatė sau namą, tai dekingi vaikai ištaisė ypatingą kambarij vien tik motinai, kuri, kaip jie galėjo, padarė ramum ir parankum, ir laikė tarnaitę vien tik jai. Tokiu budu motina jautė, kad čia yra dalėlė ir jos savasties ir kad ji yra dar bar savistovė, gyvena savo namuose, atsiima dekavonę nuo savo vaikelio.

Kiekvienas vaikas turi stengties aprupinti gerian savo mtiną negu pačią. Tikras žmogus kai ir augščiausiai butų iškilęs, visados malonai guodoja ir rupinasi savo motina. Prezidentas McKinley užsiždėjo pirmučiausiu savo tikslu, kad jo motina turi būti užganėdinta ligi kol gyvęs. Pirmais žingsnis Garfieldo užėmus prezidento kėlą, buvo tai pabučiuoti savo motiną, kuri šalia jo sėdėjo. Lubet, budamas francuzų prezidentu didžiausios aplankymu savo motino, kuri buvo neturtinga daržovių padavinėtoja mažame Francijos miestelyje. Rašytojas vienam įtikime aprašydamas jūs pasimatymą taip sako:

„Jos pagarsėjės sunus laukė turgavietėje iki motina atvažiavo vežimeliu su daržovėmis. Francijos prezidentas paėmė už rankos pagelbėjai nulipti ir paskui atsisėdė šalia savo motinos, laikydamas uždengęs su dideliu lietargiu nuo lietaus, linksmai ir ilgai šnekėjo...“

Aš mačiau diplomuotą kolegijos studentą perstatant savo mokyklos draugui seną, pras tai apsirédziusią, neturtingą motiną, kurią jis perstatė su tokiu pasididžiavimu ir garbe, kaip — kad ji butų buvusi kunigaikštienė; jis buvo jau susilenkus, rankos sukietę nuo sunkių darbų, kuriuos ji atlikdavo, kad pagelbėti savo sunui užmokėti mokyklos iškaščius. Taipgi mačiau ir tokį, kurių motinos buvo panašiai aukavusiosi, kad drovėjos perstatyti savo motiną mokyklos draugams ir matyti ją prie savo egzaminų.

Zinau vieną ypatingai nedekingu sunų, kurio motina vargo per ilgą metų eilę, kad tik galėtų savo sunų užlaikyti kolegijoje prie moko slo, nesitikėdamas kitokio atlyginimo, kaip tik išsipildymo jos vilties — matyti savo sunų diplomo. Kada atėjo laikas baigti moksles, motina pasakė, kad ji norinti girdėti jo prakalbą, kurią jis turėjo saktyti gavęs diplomą, jis atsakė, kad tas negalima, nes ji neturinti

atsakančių drabužių, o tenai mat visi busia elegantiškai pasirėdė, dėlto gi jam busianti sarmata perstatyti ją savo draugams ir mokytojams. Bet ji vistiek nusprendė eiti ir atsargai slėpdamosi pasieniais, kad neužmatytų gavo jėti nors prie dury. Jos sunaus prakalba buvo gana gera; motina girdėdama savo sunų kalbant didžiavosi jo pasekmėmis ir taip tas ją sujudino, kad pasibaigus prakalbai, tarpe publikos aplodismentų jos sunui, ji metėsi prie pagrindžių ir norėjo apkabinti savo suną; bet tasis pamatės ją atstumė šalyn ir nenorejo matyti, o paskui išmetinėjo jai, jog jis buvo labai užgėdintas, kad laike prakalbos jis turėjęs tokią sceną...

Tai buvo užmokesnis motinai už tiek metų aukavimosi ir pastangų gelbėti savo nedekingu suną, kuris ką tik taip skaudžiai pervažė savo motinos širdį! Vietoje džiaugsmo, kiekio nabagė tikėjosi, parėjo namo su mirtinai pažeista širdžiai. — Toki virą, kursai drovisi motinos, išaukėjusios jį tikru vyrų, kitaip ne galima pavadinti, kaip saumyliu ir niekš.

Pamislyt reikia tik pažeminimą ir kančias vergės-motinos, kuri atidavusi viską iš savo gyvenimo geriausį savo šeimynai, mušdamosi visomis spėkomis su neturtu, kad pakelti savo mažą namelį, ir duoti kudikeliams apšvietimą; kuri neturėjo laimės, spėkų nei laiko skaityti, šlavinti ir išplatinti savo protišką apyrege, — jet tai vis niekai palyginus ką ji iškentėjo per visą tą laiką, matydamas kaip josios jaunystės žiedeliai nuvyto, kaip kilta moterystė prabėgo ir iš to visko liko tik dulkės, tamsus miglotas paminėjimas; ir po to visko ji pamatė, kad jos sudikiai drovėsi jos, gėdėsi, kad ji pasiliko dėlei jūs bemoksle moteriške ir kad pagalios jie nori ją ant visados atstumti į užpakalį.

Bet nežiurint į tą viską, kaip užkietėjės ir nedekinges sunus gali buti, kaip žemai jis pasende, nedorybėj ir nusidėjimose vis gi jis tikras, kad motina jūs myli ir kad ji seks jūs nors iki kapui, jei galės, ir kad ji visados bus sunomi, kada kiti visi jūs apleis.

Dar vieną liudnų, bet pavyzdingą aš maniu motiniškos meiles reginį: Neturtinga, sena moteriškė eina į pataisos namus atlankytis savo vaiką, kurį visi apleido, išskiriant motiną.

Nelaiminga, sena motina! Nereiskia jai nieko, kad jis nusidėjelis, kad jis pažemina jūs šeimyną, kad visi nuo jo atsitraukė ir kad jis nemanagus buvo — motinos širdis vis ta-pati. Ji nemato, kokį nusidėjimą jis papildė; kai kai žmogiškame nupuolime nebutų — ji nato vientik savo brangų vaiką, kurį jai gamina suteikė, gryną, nekalą, kaip ir jo kudikystėje.

O nera žmonijoj kitos meilės, kaip ta, kuri sekā vaikus nno lapšio iki kapui, kuri ne apleis žmogaus, kaip jis nelaimingas ar išsigėmęs nebutų...

Valparaiso, 10-V-09.

Kritika ir bibliografija.

Dainu vainikėlis Rinkimas Naujausiu, Juokingu, Tautišku ir Revoliucijonišku dainų. Parengė J. M. Chicago, Ill. Spauda ir lešomis G. A. Puplauskis & Co. 1908.

Nesenai man pakliuvo į rankas minėta brošiūrėlė, ant kurios

Jadvė, toji butų šanta,
Bet vis šlapia, kaip vanta;
Kas mielą kožną rytelį
Vis su stirom atsikelia ..
Julė yra labai maudžia,
Kad kėl'nes tiktaudžia;
Kad aš vest norėč au,
N-i kelinėms neavėčiau...
Zosė yra labai šauni
Ant šokinį labai mauni..
Magdė — ta pautus parduod...” ir tt.

Nesuprantam, kaip dar gali rasties XX amžiuje žmogus, kuris greta poezijos g'ožybes „Vilija mūsų motina upeliu” nesidrovi savo rinkiniui deti tokius šlamštus, kaiči viršų mi nėtos eiliapalaikės apie mergas. Cia aiškus leidėjų ir rengėjų spekuliacijas į žemuošius jaunuomenės in-tinktus, demoralizavimą jausmų. Vienas šis gabalėlis jau padaro visą knygę negeistina platinimuisi.

Saiap kitos eilutės, Kudrkos vertimai, Vienaužuskių eilutės ir kitos čion tilpę, gražios. Tik rinkėjo skonis matyt labai p'viršutinis, nes jis net tokias jidėjo, ir tai iš pat pradžios, kaiči „Verkiu nakti, šaukin dieną”, kuriose dar sakoma:

„Knigą, mokslo reikalaujam,
Caro melsti nep laujam,
Jis turėdams kietą širdį,
Kurčias ausis, mus negirdi”.

Ir todėl mēs, vyrai:

„Zemskius ir žandarus peškim,
Knigas kontrabanda neškim...”

Rinkėjas šių eilių lyg butų gyvenęs kurio antipodais, kad nežinojo, jog spaudą lietuvių turi jau kelinti metai ir knygų kontrabanda neneša, tai gi ir panašių eilių nebéra ko perspausdinėt. Kodėl negalima butų surinkti naujiesnių poezijos perlų iš mūsų laikrasių, ne-gu vien gromulot senovę?

Vienas da pėktina pas mūsų l-idėjus — jie spauzdindami eiles nepadeda, iš kur ima, kie-no rašytos ir tt. Jeigu ir p. J. M. butų įvardijęs savo sulasinėtų eilučių autorius, tai leidėjui štos knygutes butų nereikėjė padėti juokingą parašą: „Visas tiesas išleistojas pasilieta sau”. Kokias tiesas: ar suvaginėt eilės ir nesa-kyt iškur? Laikas mū u „išleistojams” pasi-mokinti bent elementarinės etikos...

Kratikas.

JAUNIMAS.

(Paaukauta Šernui.)

Sveikas, auklėtojau mūsų garbingas! Gyvuok mūms, mieliasis Šeuли! Tavo gyvenimo darbas vargingas! Šviesos mums ištai-é takelj.

Svietas p'pirkti Tavęs negalejo, Kad tu tūnauvai vien tėvynei; Lietuvini tavo širdis prigulėjo Ir tamsiai jo vargo lindynei.

Liaurų laikinių mēs Tau negaminom: Žali juju lapai suvysta, Bet iš širdžių mēs vainiką Tau pinam, Kurs laiko trandės nepazista.

Šimtmiečių eilei slaptai, begalinei Tu busi versme įkvėpimo Brolio — kaimiečio skurdžiai rudinei Ir skaidančiai dvasiai jaunimo.

Ona Giraitis.

H. Sudermann.

Jonas Krikštytojas.

Penkiaveiksmė tragedija su prologu.

Vertė A. Musteikis.

(Tąsa.)

VENAS iš BURIO. Rabbi, pasakyk, kuomet ateis tas, apie kuri kalbi?

KRI. Kas gi jis toks yra, rabbi? Pasigailėk! Sustiprin mūsų sielas! Kalbék mums apie jį!

JONAS. Susėskite ratu ir klausykite naujienos, kurią aš jums papasakosiu! (Visi susėda ant žemės).

MIRIJAMA. Adidija, ką gi jis mums pasakys?

ADIDIJA. Tylėk.

MIRIJAMA. Pavelyk man laikyties už tavo rankos!

JONAS. Buvo tai prie Jordano. Ir krikštijau visus, paklusnius Viešpaties šaukimui. Ir daug buvo žmonių aplink mane ir tikėjo jie man, bet mano siela vis abeojo. Tuo tarpu iš augštibės nužengė jaunikaitis — vienas. Ir pasitrukė atgal visi žmonės... Pakėlės akis į jį, pamačian, kad tai yra jis! Kadangi ant jo buvo Praamžinojo šviesa... O kuomet prakalbėjo į mane ir pareikalavo krikštą, kaip kad vienas iš nusidėjilių butų, gyniausi drebėdamas, ir tariau: „Tu privalai apkrikštysi mane, o Tu ateini pas mane! Jis gi atsakė: Išpildyk dabar tai, ko tavęs prašau, nes visi mēs turime daryti teisybę. Ir prisilenkiau prie jo ir išpildžiau, ko reikalavo... O kuomet liko apkrikštystas drebantė mano ranka, išejo tuoju iš vandens ir staiga atsivėrė viršų jo dangus ir mačiau šventąją dvasią, nužengusi ant jo balto karvelio pavidaile, ir apsupė jį palaimintijų šviesa. Ir atsiliepė iš dangaus: „Tai yra mano mie-lasai sunus, kurį aš pamégau”... Ir puolau tuomet ant veido ir meldžiaus. Ir apleido mano sielą baimė...

VENAS iš BURIO. Ir kur gi yra tas, ant kurio nužengė tokia Dievo malonė?

VISI. Taip, kur jis yra? Nežlaikei jo?

JONAS. Ko norite iš manęs? Jis ateina ir nuneina ir niekas negali jo sulaikyti. Kas gi gali pasa-kyti, kad néra Jo dabar tarp mūsų šitame rate?

VISI. (Žiuri nusistebėjė vieni į kitus).

AMARIJA. Rabbi, visi mēs esame vargšai Je-rusalės amatninkai ir visi pasipažiustum tarp savęs.

VENAS iš BURIO (Rodydamas į Mirijamą). Vyrai — taip, bet yra tarp mūsų viena moteriškė, kuriuos nekuomet nėsū matės.

ADIDIJA. Vadinas Mirijama; ji tarnauja rumuo-se, kaip ir aš.

JONAS. Palikkite ją ramybėje.

KITAS iš BURIO. Bet joi tasai, apie kurį kalbi, gyvena tarp gyvųjų, tai privalo turėti savo ir savo té vo vardą?

VISI. Taip, vardą! vardą, pasakyk mums vardą!

JONAS. Norite žinoti vardą?... Girdite tą vėja tarp šakų klausykite atsidėję, ką sako, kol nepabėgs!... Taip ir vardas, tai čia, tai ten, praužė pro mano ausis... Ir laukiu persigandęs ir melsdama-si, ar neužgirsiu jo vėl.

AMARIJA. Bet duok mums vieną keliarodi: iš kur atėjo patave tas — tas — tas —

JONAS. Nuo Galilėjos paputė véjas, kuris at-neše man jį.

VISI. Nuo Galilėjos?

VENAS iš BURIO. Tie galilėjiečiai, tie žuviniukai — jie turi Mesiją — jie?

KITAS iš BURIO. Teateinie pas mūs, pas mūs, ju-dėjiečius!... Tolyn!... eikime jo — jieškoti?

JONAS. Manote, kad jūs, puikybės vargšai, at-rasite jį? Kas jūs esate, idant galėtumėt nors ant vieno plauko atmainyti pasaulio keliai?... Bet kuomet ateis jo pjuties diena, kuomet savo valia atsistos tasai augštibėj karalius prieš jūs! — O prieš jį ke-turi kerubinai — ant arklių — su liepsniais pjautu-vais — idant pjauti ir mindžioti... Todėl, Izra-éliaus vyrai, naikinkite piktažolę, kuri kerojasi tarp jūsų ir naikina jūsų kuną, idant nežutumėt drange su tais, kurie nori jus pražydти — kuomet Jis ateis, — Jis, kuris ateis, kuris turi ateiti... turi ateiti.

VENAS iš BURIO. Rabbi, padarėme atgaliai už mūsų nuodėmes, dieną ir naktį meldžiamės, mūsų gi-kunai džiysta iš pasininkų... sakyk, ką dar turime daryti?

SCENA 4.

Tie patis, Juozapatas ir Motiejus.

JONAS. Juozapatai, tai tu eini? Ir tu Motie-jau?

JOZOAPATAS. Mokytojau, nekoliok mūsų, jei mūs abejojame. Stovėjome prieš tamšius ir tuščius Erodo rūmus ir matėme raudoną žvaką ugnį ir žolynais apipintus stulpus. Načia bus Izraélini gėda, naujas užsitraukas ant savęs mirštomas nuodėmes, jei tu, rabbi, nepagelbés!

JONAS. Sakyk!

JOZOAPATAS. Tai ne Eroda atvyko iš Galilėjos ant velykų švenčių, kaip paprastai, kasmet. Jo laukia tik rytoj. Tai kitas atvyko svečias. Pilypo, Erodo brolio, pabėgo žmona, o su ja ir Salomėja, Pilypo duktė. Svečias rumuose — tai Erodiada, o rytoj turi buti vestuvės.

JONAS. Tarpt Eroda ir jo tikrojo brolio žmonos?

JOZOAPATAS. Tu pasakei, rabbi!

JONAS. Ne, sakau tau, tas, kuris sakė tau apie tai, melavo tau.

AMARIJA. Dovanok, rabbi! Bet tai buvo ru-mu tarnaitės... Juk, rodos, — kad —

JONAS. Adidija! pažiūstu tave, sakyk!

ADIDIJA. Rabbi, permeka mano taryba. Girdžiu tiktais, ką praneša man dykunai. Bet čia yra Mirijama, ji išrinkta už draugę Salomėjai, kuri vakar atvyko pas mūs, tarnauti jai turi ir maudyti ja. Jos paklausk!

(Toliaus bus.)

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

Vertė V. K. Račkauckas.

(Tąsa.)

— Aš žinau! — atsakė jis pats sau, pakėlės augštyn pirštą, su žiedu ant jo.

— Tu gyvęsi su mumis... su manim! — malonai pratarė Rajisa.

— Taip, tu gyvęsi pas mūs, o aš rasiu tau geria vietą.

Jevsiejus tylėjo.

— Na, ką-gi tu?

— Nieko... — ne tuoju atsakė Jevsiejus.

— Privalai sakyti ačiu, kvailuti! — malonai paaškino Dorimedontas.

Jevsiejus jautė, kad tos mažos pilkos akatės, tartum viniš, prikaustė jį prie kaz-ko nepakruti-namo.

— Pas mūs bus tau geriau, negu pas tēvus! — tarė Dorimedontas, išeidamas ir palikdamas sunku-alauas, prakaito ir taukų kvapą.

Jevsiejus atidarė langą, pasiklausė, kaip užiai ir daužosi, besirengdamas į miegą, nuvargęs, tamšus sėdėjo ir šukavo ant jų rusčiai, pajuokiančiai, nuvar-gintai. Šnabždėjo popieriai, čirškėjo plunksnos, ir per visą tą triukšmą skverbësi tylus mergelės verks-mas.

— Aleksiejau! — balsai pašaukė žilabarzdis senis. — Išvesk nuo manęs tą moterišką... Jo akis sustojo ant Klimkovo, jis greitai priėjo prie jo ir su nusistebėjimu rusčiai paklausė:

— Tu ką-gi, a? Kodėl nerašai?

Jevsiejus tylėjo, galvą nuleidęs.

— Na, štai — suteikė dar vieną kvaili! — tarė senis, pečiaiš traukydamas, ir pačių šalyn, sušuko: Ei, Zarubin...

Sausas ir laibutis berniukas su juodais gaurais ant mažos galvos, su žema kaktą ir greitai béginėjan-ciomis akimis, atsisėdo greta Jevsiejaus, sudavė jam alkune pašonėn ir pusbalsiai užklaušė:

— Kame dalykas?

— Štai — nesuprantu... — tyliai ir bailiai Klimkovas.

Kaž-kur berniuko vidury, sakytumei pilve, kur čiai ir trumpai sužé:

— U!

Ir patyliomis, tartum kokią paslaptį praneša-mas jis prašneko:

— Aš tau parodysi, o tu duosi man pusrubli...

Turi pusrubli?

— Ne...

— Kaip gausi algą... gera!

— Gerai...

Juodasis paémė popieriaus lakštą ir toliaus pa-slaptingai tėsé:

— Matai — knygoje raudonais taškeliais pažy-mė vardai ir pavardės. Na, štai, tu perrašysi juos ant to šit lakšto... Pabaigęs, pašauksi mane, aš pa-zūrēsiu: ar neprimelavai. Mano vardas — Jokubas Zarubinas.

Jo krutinėje vėl sužužė, tartum kas ten nutruko ir minkštai nupuolė.

— U!

Galvą pakreipęs, jis dingę, vikriai šliauždamas tarp stalų, pasilenkdamas beeinanti, priglandęs alkunes prie šonų, delnus — prie krutinės, sukinédamas juoda, papurusia galvele ir švaistydamas siauromis akutėmis. Jevsiejus, palydėjės jį akimis, su įkvėpimu pamirkę plunksnų į juodąly, pradėjo rašyti į netrukus nusileido į paprastą ir malonį jam užsimišimą apie viską, užšalo be nuovokos darbe ir pa-skandino Jame savo baimę.

Jis greitai apsiprato su nauja vieta. Mechaniskai darbštus ir pasiryržęs kiekvienam patarnanti, idant greičiau jį nusikratyti, jis nuolaidžiai pasives-davo visiems ir vikriai slėpdavosi už savo darbo nuo saltos sądarbininkų žingeidumo ir aštrių jų pasitycio-jimų. Tykus ir padorus, jis sutvėrė savo kertėje ne-užmatomą kitims gyvenimą, rustų žiurovo kampą, ir gyveno, yt naktinės paukštis, nesuprasdamas reik-smės dieną, margai ir triukšmingai bégusiu pro jo apvalias ir bedugnes akis.

Kasdien jis girdėjo skundus, dejavimus, išga-šio šauksmus, rusčius policijos, oficierių balsus, ir iš kanceliarijos darbininkų pusės paeinančius: neužsi-ganėdinių, bambėjimų bei piktus pasityciojimus. Tankiai ten mušdavo žmones į veidus, stumdydavo juos pro duris laukan, neretai ir kraujas pasiliédavo, kartais policistai atvesdavo žmones, suraišiotus vir-vėmis, sumuštus, baisiai kaukusi nuo skausmo. Vagiū užsilaikydavo kanceliarijoje šiek-tiek nusimi-nę, bet šypsojosi į visus, tartum

skyrius: visai rašto nemokančiu, biski mokančiu ir norinčiu išmokti amatų ir profesijų. Pirmuoju du skyriu mokinčius susirinkus kas savaitė bent po dvi valandai — trečiąjį išrodyti — į miesto vakarines mokyklas.

Vietines zinios.

Nemažą sensaciją išsaukė New Yorke prapuolimas mervinos Elsie Sigel, kurią vėliaus atrado kyniečių apgyventame name, jėdėta skrynion. Jos lavonas buvo jau dikčiai apgedės. Manoma, kad ją uždusinta. Elsie S'gel buvo misjonieriaus duktė ir ji pati darbavosi tarpe čia apsigyvė nusių kyniečių mokinčiama juos krikščioniško mokslo. Bet tuom tarpu jos išimylėta du kyniečiai: viešbučio savi ninkas Chu Gain ir tulas jau atsivertėlis W. Leon. Paskutinysis, matyt, iš pavydo merginą nužudė ir pats dingo. Su tuo dabar pradėjo aiškėti ir daugesnis dalykų gana skandaliski pobudžio: kyniečių tyčia viliojama jaunos misjonierkos, pratinama rukyti opijumas ir paskui privėdama jos prie doriško sugriuvimo. Dabar pradėta netik New Yorke, bet ir kituose miestuose krėsti taip vadinamos „kiniečių misijos“ ir žadama ateityj jau pačios kyniečių sodybos kiečiai prižiurėti.

A. A. Kandrotas.

A. A. KANDROTAS, drūčiausias lietuvis ant sveto rodys savo drutumą po Conn. valstiją lietuviai apgyventose vietose.

No. 1005. — Gvarantuota per W. F. Severa Co. sulyg įstatymais apie Maistą ir Vaistą, nuo 30 d. Berželio, 1906 m.

ABELNAI

PASTIPRINANTIS VAISTAS.

Po kokios nors ilgesnės ligos nerasi jokios gyduolės, kuri taip visiškai butų atsakanti visokeriopam padėjimui žmonių pagrįtančių sveikaton, kaip tam yra atsakantis

SEVEROS GAIVUMO BALSAMAS.

Geresnė jis daro įtekėmą ant kraujo, negu kokis-nors kitas vaistas. Jis išdirba naujas kraujo kundelius, sustiprina apetitą, padaro tai, kad pacientas apskritai smagiai jaunčiasi, šalia to nepasidaro jokių kenksmingų susijūdinimų viduriuose ir palengvina užkietėjimą. Yra tai tikriausis ir atvangiausis sustiprinimui vaistas.

Kaina 75 centai.

Sakė, kad tai „„Su mielu noru priliudi, kad Severos Gaivumo Balsamas yra geriausia gyduole viduriu slogoms ir užketėjimui, nes abiem atvejais pasirodė geriausiai gelbiniu. Pirmiaus vartojau visokiui gyduoliu, bet nieko nepadėjo, iki nepradėjau imti Gaivumo Balsamą. Drasai galu jি kiekvienam patirti, o ypač sunkiai dirbantiems žmonėms.“

Steve Lionka, Box 235, Lafayette, Colo.

SUVARGE

ir nusidirbę neurastenikai reikalauja ką-nors tokio, kas sužadintu į sveika veiklumą ju nervu sistemą, kas suteiktu jiems spėku ir sveikatos.

Severos Nervoton

tai yra tas vaistas, kuris padaro kuogeriančias pasekmes. Dėlei suvargimo smegenų, nusilpnėjimo nusidirbusiu nervu, nervišku galvos sopėjimu, moralinėmis prislegimis, nemigos, histerijos, nervų susijūdinimais, užgavimo nervu ir kt., nieko gerosnio nerandama, kaip Severos Nervoton.

Kaina \$1.00.

Greitas Palengvinimas

nuo visokių skaudėjimų, reikalaujančiu gydyti iš vidaus, tokiu kaip: reumatizmas, neuralgia, podagra, sciatyza, uždegimo plėvės, gelimo šone ar pečių, laužymo kryžiūje, stampumo viršakalys ir sraunioruose, mikstelejimo, tinimo ir sepiše visame kune—viskas tuo pereina, jei

Severos
Szv. Gothardo Alyva

būs vartota, kaip ant buteliuko yra parašyta. Yra tai geriausiai skystės tėpties visokiose namuose prietiukius. Kiekviena gudri motina privalo buteliuką šitos Alyvos namuose turėt.

Kaina 50c.

Aukos „Revolucionierių Kojai“

Port Washington, N. Y.: S. Žiurulis, P. Vainauskas, D. Žiurulis, P. Šapieta, A. Urbanas—po 50 c. B. Purieniūtė, S. Jonuliūtė, E. Grigutė, S. Tamošiūnas, S. Babitskas. A. Purieniūtė, A. Babitskas, M.

Visi aptekoriai parduoda Severos Vaistus.

Daktaro Patarimai Dovanai.

Neprūmk kitokiu, tiktais Severos.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Reikalingos merginos jau mokančios dresmekerių darbą ir norinčios mokinčių. Mokiname dovanai. Atsišaukti šluo adresu:

Yankaus,
248 Grand str.,
Brooklyn, N. Y.

Pajieškau Kazio Cibulskio, 2 mėnesių laiką Amerikoje. Paeina iš Suvalkų gub., Marampolės pavieto, Balbieriškių gmino, Putriškių kaimo. Prašau atsiliepti šiuo adresu:

J. Cibulskas,
215 Bedford ave.,
Brooklyn, N. Y.

PROVU KANCELARIJA.

MES APDIRBAM PROVAS IŠ VISU AMERIKOS DALIU.

Didžiausios provos yra tų myslų prieteliai, kurios patikti nelaimė ir jie troštijo kojas, rankas, akis arba kaip kitaip tapo labai pažeisti dirbant pabrikose, kasyklose (mainose) arba keliaujant ant geležinkelio. Tokiuose atsitiktinuose kogrečiausiai duokite žiną mums, nes mes užsiimam tokiomis provomis ir už ūžiūimam sužiedimus (koliestvas) jiems atprovojam nuo vieno šimto iki penkiolikos tuškinčių dolerių. Jeigu kurie esate sužiūstais du metu atgal, ir už tai mes jums atjėsime už sužiedimus. Dėl reikalių myslų ofisas yra atidarytas nuo pirmos (1) val. po pietų iki keturių (4) po pietų. Rodžiai kogrečiausiai duodami dykai. Jeigu kurie negalite pribut paskirtomis, minėtomis valandomis, tai prašau parašyti, kuriu valandą jūs misiliat pributu, o mes jūs palauksime ofise, dieną ar vakare.

Kitokių provų neapsiūmam, kaip tik sužiedimus (koliestvų) provas. Atėj į myslų ofisą klausite po vardu John W. Sankaitis, su kurio galėsite susikalbėti Lietuvių, Lenkiškai etc. Per laikus duodam atsakymą visokiuose provu reikaluose.

TELEPHONE 8357 CORTLANDT. Adresas:
NEW YORK LAW COMPANY,
87 Nassau st., Room 611, New York City.

Pigiai parsiduoda butas. Sugryžtanti pergaletojai.

\$800 įmokant, likusia sumų lėgavu išmokesčiu, galima pirkti vienai šeimynai zamas iš 6 ruimų ant Clinton ties Willow Ave. Maspeth, L. I. Galima jame ir dvieim šeimynom gyvent. Atstūtik per 30 minutų nuo Williamsburgo ir Brooklyn tilty bei Long Island perkelos (ferry). Galite ateiti apžiurėti.

E. C. Rybickis, savininkas,
1137 Hoe Ave. Bronx.

Brooklyn Lietuvių Apšvietos draugystė, laikys pusmetinį susirinkimą nedėlioje 27 d. Birželio po N 101 Grand str. Prasidės 2 ra val. po pietų. Kviečiamai atsilankyti visi šios draugystės sąnarių, tai-pat ir norintis prisirašyt, nes bus aptaria ma daug svarbių visuomenę lytinčių dalykų.

Sekr. J. M. Balčius.

Nuo neatmenamų laikų pergaletojų sugryžimas buvo apvalkščioja mas visos tautos. Kiekvienas stengesi parodyti savo meilę ir pasiženinti. Gali buti netinkamu, bet teisingu sulyginius su tuo prasinešančia pirmynigą Trinerio Amerikoniško Eliksyro Karčiojo Vyno. Jis pergalejo visus nudoutojus, nes geresnių šitos rūšies vaistų negalima nė vienam padaryti. Jei tas butų galima, tai tas butų vėl padaryta tik Trinerio. Jo laboraterijos, po priežiura mokslininkų yra pavyzdžiu švarumo ir prieinamos kiekvienam. Jo vaistai yra žinomi žmonėms kaip ištakimos gyduolės visose skilvio, žarnų ir kraujo ligose. Vartok juos kaip tik valgumas sumenkės ar jau siessi silpnu ir pailsusiu be jokios matomas priežasties. Gaunama aptiekose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

„BALTRAMIEJAUS NAKTIS“

Yra tai puikus prancuzų romanas. Žingelius tikėjimo pamatai ir mirštančių ginčai: bedievio ir kataliko. Idomūs darbai karaliaus, kunigų ir jų paslaptis.

„Balt. Naktis“ stora, didelė knyga. Kunigai draudžia ją skaityti. Kaina 75 cen.

„RAISTAS“ (THE JUNGLE),

versta iš anglų kalbos originalo. Yra tai aprašymas iš Amerikos lietuvių gyvenimo. „Raistas“ taip žingelius, kad į visas civilizuotas kalbas išversta, todėl jog akiva knyga. „RAISTAS“ perskaite bus kaip šešias klasas pabaigas ir geriau pasauli bei surėdymu pažinsi, negu daug metų Amerikoje gyvenęs.

Kaina 1 dol.

Reikalaujant knygu adresuoti:

Mad. Sq. Sta. box 189, New York.

Prenumeratai laikraščių „Vienuolės Lietuvninkų“ arba „Lietuvos“ metams 2 dol., bet kas naujai užsisakys per mane „Vienuolės Lietuvninkų“ arba „Lietuvos“ metams, prisiūdamas man 2 dol., apturės viena šiltu laikraščiu ir „Baltramiejaus Nakti“ DOVANAI.

Nakti“ DOVANAI.

Chroniškos kraujo ir nervų ligos gydomos.

Didžiausias Rupturos Specjalistas.

RUPTURE

Mano, Mano Budas—Iszgyditas ant visados be operacijos

As noriu susiūketi su kožna žmogu kuris tur ruptura. As noriu išlaikyti jem mano buda gydimos. As turejan darba su ruptura ir gydimas ja per dvidešimt metu, ir turinės pilnai tukstančius žmonių kuris turejo ruptura. Toks milžiniškas patrimasis padarė mane pirmu Rupturos Specjalistu o ne ten kokiu praktikantu.

Atsimink. As esu išlaikęs greito ir be skandėjimo budo gydiuo. Rupturos, ir mano dideli praktika ir jos geras vaissas padare daug pasekeju. Jaigu impulsas į ju rąkas, vaissas nebūs atskantis.

PRISIPILDYMO LIGA.

Mano sistemas gydimo prisipildimo ir rektališkos ligos užtikrina jum greita ir visotinė išgydima. As ne naudoju peilių ar kokią kitą barbarišką budą prie Rektališkų ligu.

LIGOS VYRU

Aš noriu kad kožnas žmogus turedamas Užsiveržimą, Nečysą Krauju, Sloboną, Mažą Energiją, Krauju ir Inkstu ar koki kitą liga parašytu ar pašneketu su manim. **RASYK** jaigu negali ateiti. Visa korespondencija bus užlaikyta slaptą bėjė ir atsakymai siunčiami įstamtam konverte. Rasyk ir siunč 2c, stampa ant knygutes apie Ruptura, Visokias Prisipildimais ir Rektališkas Ligas, o mes siunčių jā dykai ant valė koko adresu.

Dr O'Malley Medikaliszkas Ofisai:
158 So. Washington St., Wilkes-Barre, Pa.,
kur lieuviškai susikalbama ir susirašoma.

DIDŽIOJO NEW YORKO ISTORIJA.

New Yorke yra 95 parkai arba sodai. Central Parkas prasideda nuo 59-tos ir tėsiasi iki 110-tos gatvių. Užima plotą 843 akru žemės. Jame yra nemažas kvietkų paločius, taip-gi Dailės Muziejus, kuriame randasi puikiausi tepliorystės paveikslai ir nulipintos lyvairios stovulos.

Bronx Parkas prasideda nuo 182-ros gatvės. Cion yra didžiausia visoje Amerikoje kvietkinyčia ir Zoologijos Sodas (žverinėlis). Užima plotą 661 akru.

Prospect parkas (Brooklynė) užima 516 akru. Muziejus ir žverinėlis. Taipgi gražiai įtaisyta.

Mokyklų viso yra 70267. Kolumbijos Universitete—didžiausiai: turi 5197 studentų. Cooper Union tarpe 4

ir 8 gatvių ir 4-ros ave. mokiniai dykai dinomis ir vakačais. Cion yra lietuvių studentai.

Subway (požeminis gelžkelis) prasidėjo vaikščioti kovo 26, 1900. Tuneliose yra po keturis kelius, 13 pėdų

gilio, giliausia 150 p. po Port George. Nuo 72-ros gat. eina vienas Broadway, antras į Bronxą ir Brooklyną, su-

kasi nuo Battery per Borough Hall. Iščion vienės į Coney Island, antras į Jamaicą.

Pensylvanijos Tunelis prasidėja iš Jersey City į New York City tarpe 31 ir 33 gat. prie 11-tos ir 6-ros ave.

Nuo 6-ros ave. į Long Island City, iš čionai į visas dalis Long Island. Gilumo 60 pėdų, didžiausiai ir gražiausiai visame

pasaulyje stacių ir tunelių.

Hudson ir Manhattan Tunelis iš Jersey City į New Yorką prie Church ir Courtlandt gat. ir eina iki Grand

Central dipo.

Balmont Tunelis prasidėja nuo 42 gat. ir eina į Long Island City.

Hudson Tunelis nuo Christopher gat. į Hoboken, N. J.

Tie keturi tuneliai ir subways susieinių ir paranku persimainyti į visas puses.

Tiltai New Yorke ir Brooklynė pradėta liepos 3, 1870. Pirmasias atsidarė nuo New York City Hall į Brook-

lyn ant Fulton gat., eina dvi šakos elevatorių: į Coney Island ir Jamaicą.

Williamsburg Tiltas atsidarė sausio 15, 1903, nuo 3-čios ave. ir Delancey gat. New Yorke iki Havemeyer

gat. Brooklynę. Taipgi eina platus elevatorių.

Queensboro Tiltas nuo 2-ros ave. į 59-ros gat. New Yorke į Long Island pusę. Čionai atsidaro arčiausiai susi-

nešimai su daugeliu-miestelių, kaip Astor, Flushing, Jamaika ir kit.

Manhattan Tiltas vienės New Yorka su Brooklynu nuo Canal gat. iki Myrtle ave.

Ligonbučių (hospitalių) New Yorke ir Brooklynė yra 100, kur gydo visokias ligas, kitur uždyka.

Muziejai čia yra didžiausiai pasaulyje. Ant 77-tos gat. gamtos muziejus Eden ant 23-čios

gat. palei 6-čią ave. Dailios Muziejus Central Parke. Brooklynė šalė Prospect Parko istoriškas muziejus.

Knygynai didžiausiai New Yorke yra šie: Astor Library 425 Lafayette gat. palei 8 gat., Cooper Union knyg-

ynas, 3-čia ave., Lexington knygynas. Dabar statant 42-ros gat. tarpe 5-6 ave., didžiausiai visose Ameri-

koje. Mažesnių knygynų yra didelė daugybė.

Gyventojai neišpasakytai dauginasi, namai, žemė ir visokis judinamas ir nejudinamas turtas kila kainoje,

kaip parodys žemiau einanti statistika.

Metų	Popula-	Kiek	Pro-	Min-	Maxim-	Ne-	Už-
	cija	užaugo	cent-	verte-	verte-	užgy-	gy-
			tas	žemes	žemes	ven-	ven-
1653..	...1120			Čionai parodo	209218	172000	
1661..	...1743			žeme. Lotas			
1673..	...2500			25X100 pedu,			
1696..	...4455			tarpe to vieto			
1700..	...49401			no l-st St. iki			
1800..	...79216	.29815	.60.	59-th St., ir no			
1810..	...117934	.40518	.51.	6-th ave. iki			
1820..	...152056	.32322	.27.	2-nd Ave.			
1830..	...242278	.90222	.59.				
1840..	...391114	.148836	.61.	.220	...2100		
1850..	...696166	.305001	.78.	.2000	...7500		
1860..	...1174779	.478664	.69.	.2500	...42000		
1870..	...1478103	.303324	.26.	.3500	...70000		
1880..	...1911698	.433595	.59.	.4500	...88000		
1890..	...2507414	.595716	.31.	.5700	...165000		
1900..	...3437202	.929788	.37.	.7900	...575000		
1901..	...3574481	.137279	.8300	.650000			
1902..	...3681960	.274558	.8800	.751000			
1903..	...3819039	.411837	.9800	.950000			
1904..	...3956318	.549116	11500	1075000			
1905..	...4093597	.686395	12300	1325000			
1906..	...4230876	.823674	13500	1475000			
1907..	...4368055	.960953	13500	1475000			
1908..	...4505434	1098323	13300	1465000			
1909..	...4642713	1235511	13500	1475000			
1910..	...4810000	1372798	.40.	13900	1500000		
1920..	...7000000	219000	.45.				
1930..	...9800000	2500000	.40.				
1940..	...13700000	3900000	.40.				
1950..	...1925000	5550000	.40.				

plačiai išaiškinti ir sulyg jo turto nurodyti, kur ir kas galima drasai pirk. Taigi malonai pasiulome savo patarnavimą.

Be to mysl ofisai atlieka visokius legališkus ir valdiškus reikalus, kaslink visokių popierų; bylų kaip vietinių taip ir su senuoju kraštu—Lietuvai. Patarimai ir Notary Public (notariušas) prigimtoje kalboj.

Visokiuose reikalaujamos kreipkitės šiuomis adresu:

MARTUS REALTY CO.,
120-124 Grand St., Brooklyn, N. Y.

SU DIEVU IR TEISVE

THE LACKAWANNA

Parankiausel geležinkelio Europon keliaujantiems. Linijos sueina prie Trans-Atlantikų laivų. Nebrangi perdaivinėja bagažą ir perveža pasažierių.

The Road of Anthracite

(Kietųjų anglinių keliai).

Trumpiausiai keliai į Buffalo. Tiesiai į Scrantoną ir Anglių Sritį. Tarpe New Yorko ir Buffalo penki traukiniai kasdien.

Tarpe New Yorko, Chicago ir Vakarų keturi traukiniai kasdien.

Tarpe New Yorko, St. Louis ir Pietvakarių, kasdien.

Tarpe visų vietinių Punktų nuolatinis ir parankus susinešimas.

Artymesnį informaciją apie kai- nius, traukiniai begojimą, etc., kreipkitės pas savo vietinių agentų arba ra- ūkyte pas:

George A. Cullen,
General Passenger
Agent,
90 West Street, N. Y.

Lackawanna Railroad

Daktaras gyvuliu (Veterinaras).

Užsimūly gydymu visokiu ligas, arkių, kurie turi užsisenėjusias visokias ligas arba dusulį. Abelmai gyduan visokius gyvulius nuo visokiu ligų.

Frances Žiurinskas

224 E. Main st., Plymouth, Pa.

SKAITYK O ZINOSI VASKA.

Jagu neturi mano katalogą rūsy šendien o apturei geresiun armonikų, skripkų klenetų, trubų, koncertinu ir daugybė kitokij muzikališkų instrumentų. Cisto auksas 14 K. Šiluminis ziedai, dzegorai, spilkai, kolicikai, kompasai aukštinis ir paukštuoti, gerai britvų, visokiu skiriasi drukavojimo masynukai, albumų portretai, revolverai, šaudyklių, guminiai literni, adresas pečcių, istorišku ir maldaikaguokliukai tik randas lie- tiviškių kaičių, gražių popierių del raštimo gromutui su pulkėmis apskaitomis ir dainomis su drukuotais oplink konvertais tuzinas už 25 centus, tuzinas už 1,00, 1000 už \$6,00. Lietuviška biblija arba šventas rāstas senio ir naujo testamento lietuviškis literaturopis plūspas 1127 drucei abdury, preke su prisūtumu \$3,00. Elektrinius žiedas su reumatizmu, sudėtinimo kūno, atgalvinimo krauso, sutaisimo nervu ir daugybė kitos ligų. Tukstančiai žmonių dėkavoją už Izgydymą, 14 K. paukštuoti ant 20 metų preke \$3,00, prasto \$1,00. Prisūtite savo tikra adresą ir už 5c. markę o apturei sio meto katalogą dykai su 450 paveiksliais ir 1000 naudingų daiktų.

Stornikam, agentam ir pedilioram parduodu visokius tavorus labai pigiai. Reikalaudami viską pas tikra lieutuvai gausite, teisingus tavorus.

Adresuokite: K. WILKEWICH, 112 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Naujausiai ištirti vaistai.

Planu salatkymui ir atanginimui, nuo pa- pucukų, spuznų, nėzulų, egzemas, keleto pavil- duonų dydulės ir gydro budai. Geriausiai yra gvarantuotas Vaistų ir Maisto tiesų chemijos biure Washingtone, per patį sūzų vaistų Izraida. Šiuo pagalba išsaugoti salatinius ir parankus susinešimus.

Artymesnį informaciją apie kai- nius, traukiniai begojimą, etc., kreipkitės pas savo vietinių agentų arba ra- ūkyte pas:

George A. Cullen,
General Passenger
Agent,
90 West Street, N. Y.

Lackawanna Railroad

\$5.00 ant menesio

Lotai 25×100 ir didesni

\$275 ir aukščiau.

Indekite savo pinigus į namus atsakan- ciai kaip banko. Pirkite namus lotus Has- brouck Terrace, netoli Passaic, N. J.

HASBROUCK TERRACE stovi vidurijo triju pabrikališku miestu: Passaic, Rutgerford ir Hackensack. Tukstančiai žmonių dirba pabrikose ir liejiny- čiose kaimynysteje Hasbrouck Terrace ir nauji pabrikai buvo įsteigti.

Mūsų lotai yra 150 metu augščiai mariu su ištaisytom uliūiom ir cementinei šaltakelis. Jus galite pirkti lotus ant lengvu menesiu iš motekėlių ir sėzės szales įstatymais. Taipgi išsaugime pla- cias informacijas, kaičių sastabdys slinkimai planu- kai ir atanginti ant lisplikuotų galvų, kaičių išsa- gyduti išsankinti pleiskanais, papucukais, de- dervinėmis, nėzulais, egzemas ir kitas odos-skuros ligas, ant kurų mės esame specialiaiems savo gydymo. Būsi išsaugata jums išsauginti ligos, kurios yra išsauginti ligos, kur

Old Phone 293-R. New P-ne 1500-R.
Lietuviškas Graborius,
Fr. Kavaliauskas,
Karietos Laidotuvėms, Vese-
lioms ir Krikštynkams.
57 Cor. Hazle & Stanton st.,
Wilkes-Barre, Pa.

P. V. ROVNIANEK & CO.

Seniausias Lenkiškai-Slaviskas

BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.

KANCELARIJOS:

25 Ave. A., New York, N. Y.
612-614 Grant st., Pittsburg, Pa.
305 North Water st., Connellsburg, Pa.

TAUTIEČIAI!

Jeigu norite siūsti pinigus į seną krajų, arba reikalinga kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias bankierius visoje Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir greitai siunčiam pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų, kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antwerp, Anglija, Fium, Libau ir t.t. Paimam visokias reikaluoose turto ir kareivijos provas. Priimam ant padėjimo pinigus ir už metus mokam procentą.

Su bent kokiui reikalui kreipkitės ypatiškai ar per laišką:

P. V. Rovnianek & Co.,
25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

PIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Maliorius VISOKIŲ ABROZŲ.

Darba—
atlieku puikiu už prieinamą preke.

Kogeriusia
daraū naujas skripkas
ir taisau.

G. BENSON,
328 Bedford ave. BROOKLYN,
N.Y.

(tarpe So. 2-nd ir 3-rd st.,
du blokai nuo Grand st.)
Galerija atidara nuo 8 rytė iki 6 val. vakare.
Utarninkas ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman

Gydytojas iš seno kraujas.

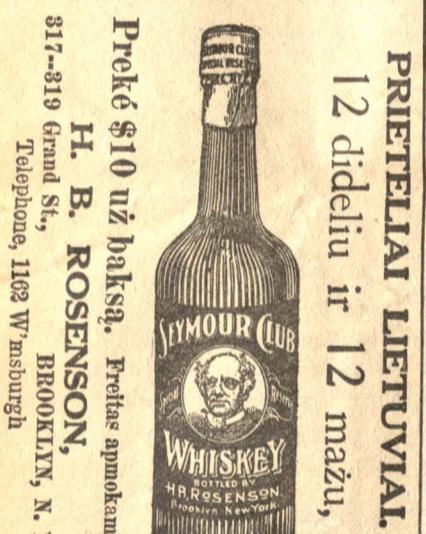
Specjalistas nuo visokių
ligų.

gydo net labiansiai užsienėjusias vyru, motery ir kudiki ligas.

Galima snišniukėti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviškai.

VALANDOS PRIÉMIMO.
nuo 8 iki 10 iš ryto, no 2 iki 4 po piet
nuo 7 iki 9 vakare.

No. 51 N. Washington street
Wilkes-Barre, Pa.

PRIETELIAI LIETUVIAI!
12 dideliu ir 12 mažiu,

GERIAUSIA UŽEIGA PAS VINČA ŽARSKIJ.

Laikau puikojo vietoje Salinė, užlaikau skaniausius gérimus, Aly, Arieką, visoki Vynę ir kvepcencius Cigarus.

Lietuvių nepamirškite atsilankytis pavo tautių po Numeriu

111 Wythe Ave.
Brooklyn, N. Y.

New Phone 4023-2. Lock Box 48.
CHAS. ADAMS.
Laikau agenturą, parduodau šifkortes
ant geriausių linijų ir greičiausių lai-
vų ir siunčiam pinigus į visas vietas.
Saugiai, greitai ir pagal tos dienos
kursą. Prieg tam laikau HOTELĮ.
Chas. Adams,
George ave & Ash st., Parsons, Pa.

Jonas S. Lopatto,
Atoraei and Counsellor-at-Law (Lietu-
vys advokatas pabaigės Pennsylvanijos
Universitetą), užsiima varymu pravu vi-
suose teismuose.

Offisas rumuso 47-48-49 Bennett
Building, kampo Public Square ir North
Main Street, WILKES-BARRE PA.

Teleponas naujas Offiso 37
,, Residencijos 1284-R.

Lietuviškas Ziegormeistras.

Szuomi užsiumi jau 18 metų.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

Skripku, armoniku, strunu, klenetu, brity, dru-
knokom masinių ir parasonų. Teipogi dzieg-
vėlių patasai.

M. MINKUS,
kampus Hancock ir
236 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Praneša vienos Hartwiktams,
kaed užsiūlėti dideles kramtuvės
visokai draporiūlai ir žiedai,
kaijai tai, laikrodžių stenčių,
kaijai įsirodyti įsirodyti
ir motoriski su gražiom kvieta-
komo ir t.t. Visokių žiedų
žiliubinių ir šeip nesiut vaki-
namo ir merginon dideliam
pastrinkime ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIEJOS
IRANAI.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasierius.